

SKANDINAVIJA – julij, avgust 2007

Potopis je bil pisan na roko vsak dan sproti, večkrat tudi v naglici, vendar odraža dejanske občutke in videnja v tistem trenutku. Brali boste samo pretipkano verzijo, brez popravkov ali spreminjanj teksta.

1.dan

22.07.2007, nedelja

Stanje števca : Breg, 42530 km

Okoli 10 ure se končno odlepimo od doma. Smer Norveška. Pravijo. Da so tam cene močno zasoljene, zato imamo seveda vse s seboj, vključno z ogromno škatlo, polno sladkarij. Res, da nas je pet, vendar ti štirje res nimajo mere. Spomnim se, da bi se lahko šli zvagati, vratar ala Veso v Železarni Jesenice je takoj pripravljen na uslugo in bolje, da se nebi zvagali. Upam, da imajo Avstrijci tehtnice ob avtocestah pospravljene.

Pred Karavankami natočimo še zadnje poceni gorivo, kupimo vinjeto (7,6 €), plačamo predornino (6,5 €) in letošnji glavni dopust se začne. Na avtocesti prvi »štai« nekaj km pred tunelom Katchberg. Ni sile, do Munchna gre potem gladko, na izhodu proti Nurnbergu nas čaka drugi zamašek, tokrat hujše vrste. Stojimo, se premikamo po metrih, kar naenkrat promet steče, pa po enem kilometru spet stojimo, pa spet gre. Tega pojava moja strojniška glava ne bo nikoli razumela.

Plan je vožnja nekje do Berlina, tam prespimo in naslednji dan nas ob 15 uri čaka trajekt Rostock-Trelleborg. Vmes dobim SMS od Gorana, ki je na tej isti liniji trajektiral dan prej, ki pravi, da traja vožnja z njim 7 ur, da niti pod razno ne smeš biti v kamperju, da so oni raje najeli kabino za 90 €, ker 7 urno postopanje po ladji ni ravno nekaj prijetnega. Predlaga mi, naj kljub ugodni ceni trajekta (125 €) raje razmislim o vožnji preko Danske. Res se odločimo in po Nurnbergu zavijemo levo proti Wurzburgu, smer Puttgarden oz. trajekt na Dansko. Vreme idealno za vožnjo, le mimo Kassla nas malo namoči. Nekaj km po Hannovru, ob 23 uri, mi naša ne pusti več voziti. Ajde, dobro, 1016 km je res dovolj, čeprav nisem nič utrujen in bi kar še šibal naprej čez to odvečno Nemčijo. Prespimo na počivališču ob avtocesti (N52,69597 / E9,6879).

Prevoženo 1016 km.

2.dan

23.07.2007, ponedeljek

Stanje števca : nekaj pod Hamburgom, 43546 km

Zjutraj se odpeljemo mimo Hamburga proti trajektnemu pristanišču Puttgarden. Nekaj zastojev zaradi del na cestah, vendar nič hujšega. Na priporočilo prijatelja iz Švedske se ustavimo v vzhodnem delu Heiligenhafna, trgovskem mestecu kakih 20 km pred Puttgardnom. Tam je baje zelo poceni pivo v pločevinkah, le formular izpolniš, da robo voziš v Skandinavijo in ni treba plačati ceno razgradnje. Na blagajni nas kaj hitro postavijo na trdna tla evropske celine, zadeva namreč velja samo za Skandinavce. Potrebno bi bilo najti severnjaka, ki bi za nas opravil nakup, vendar se nam to ne ljubi počenjati in gremo po manjši pokušini vin, ki je na razpolago v trgovini raje naprej, v 20 km oddaljeno vrsto za trajekt.

Na mitnici nam za skupno kombinirano karto za oba trajekta (Puttgarden-Rodby in Helsingor-Helsingborg) zaračunajo 136 €. Za kamperje pod 6 m je cena za 50 € nižja. Trajekti vozijo vsake pol ure, vožnja s prvim traja slabo uro, hitrost trajekta 30 km/h. Ob 13:45 smo na danskih tleh. Zanimivo parkirišče za kamperje je kmalu ob mostu čez večjo morsko ožino (N54,94957 / E11,98394), mi se seveda ne ustavljamo, današnji cilj je Stockholm, kjer nas že čakata ekipi Gorana in Jurija. Pred Kopenhagnom strahoten zastoj. Odločimo se, da na prvem bližnjem izhodu zapustimo stoječe kolone in gremo kar po stranskih cestah do Helsingora. Izvoz uspe in že po nekaj km vidimo, da je naša smer na avtocesti spet tekoča. Torej že na naslednjem uvozu nazaj na njo in mimo Kopenhagna do Helsingora in na trajekt za Švedsko (N56,03237 / E12,6144). Ta vozi 20 minut in ob 17 uri smo že na Švedskem. Iz mesta sledi dokaj enolična vožnja po sicer odlični avtocesti mimo Jonkopinga, jezera Vattern, kjer nas močno opere dež, Linkopinga, Norkopinga, Nykopinga (le kdo si je izmislil te pinge?) do PZA v Stockholmu (N59,32058 / E18,03184), kjer nas ob 23:45 pričakajo z borovničkami. Tudi danes je za nami 1017 km, od zdaj naprej umirjamo tempo.

Prevoženo 1017 km, skupaj 2033 km.

3.dan

24.07.2007, torek

Stanje števca : PZA Stockholm, 44563 km

Po obveznem jutranjem »umivanju zob« na s kamperji polnem PZA natočimo svežo vodo, izpraznimo WC in odpeljemo proti severu.

Tudi Švedi so delavni na cesti, še v Stockholmu nas doleti manjši zastoj, vendar smo kmalu na lepi in neprometni avtocesti proti Uppsali, mimo Gavle, Soderhamna, Hudiksvalla do Sundsvalla. Pokrajina ob cesti je tukaj bolj prijazna, veliko je jezer, ob cesti smreke in breze. Ker smo trije kamperji, tudi pogovor po CB-ju zelo pomaga, da je vožnja manj dolgočasna.

V Sundsvallu se razgibamo po Ikei (N62,44462 / E17,33406), ki je ob poti. Strokovnjakinja za Ikee ugotovi, da je ta tukaj na Švedskem še manjša od one v Gradcu...

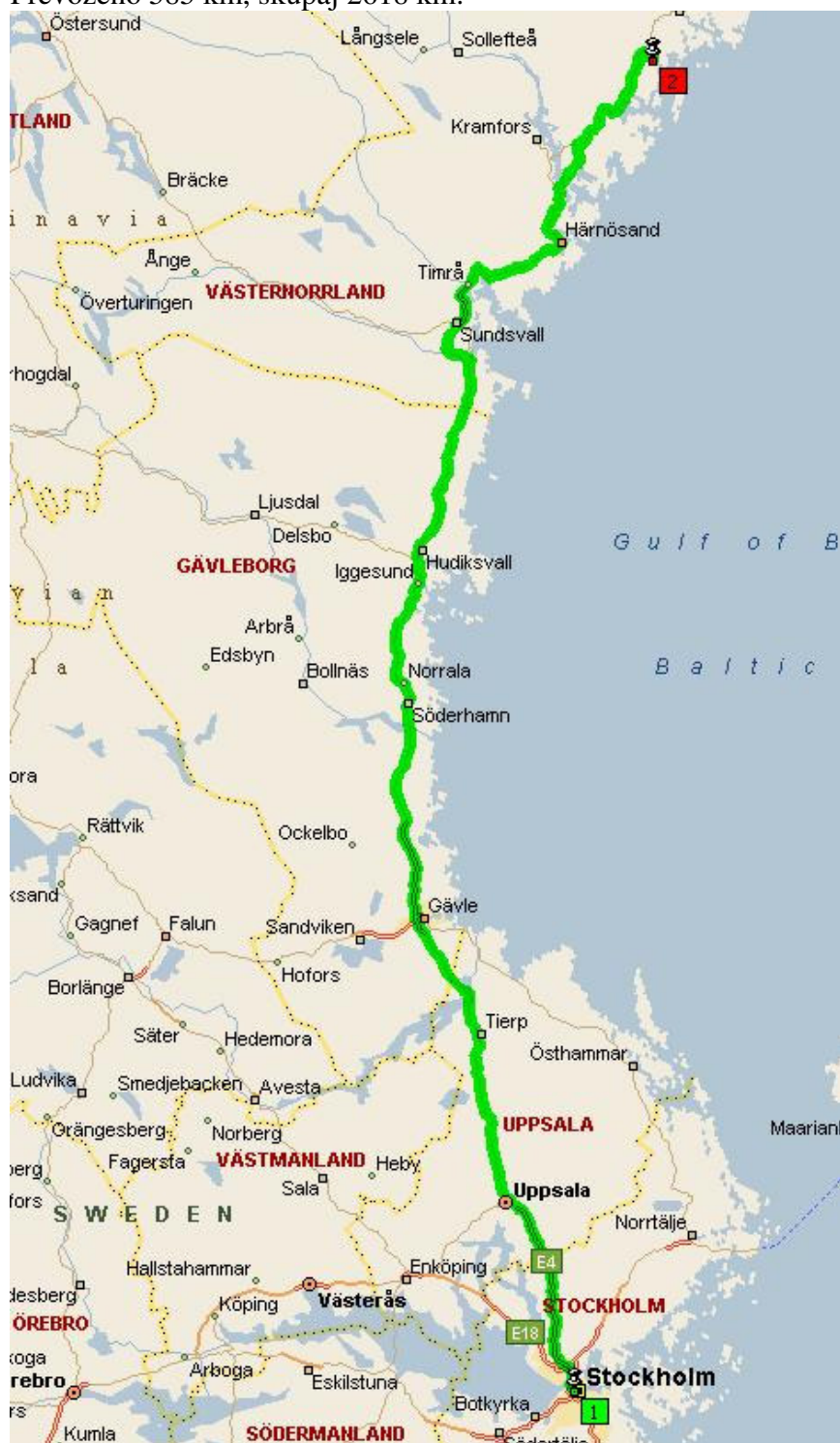

Nek švedski par mi je na PZA v Stockholmu predlagal, naj gremo v nekakšen narodni park v obmorski vasici Barsta. Pa pojdimo tja. Skozi gozdove in mimo jezer pridemo do kampa v Barsti. Tole pa ni za nas, po ogledu zanimive vaške cerkvice gremo raje nekaj višje na parking ob obali pri mestecu Naske, kjer je bil lansko leto že naš prijatelj s foruma, OB in imamo njegove GPS koordinate (N63,15246 / E18,51341). Da vidimo kaj za njega pomeni čudovit zaliv. Res je lepo in mirno, tudi vreme se je izboljšalo, tukaj bomo odlično spali.

Nikakor se ne znoči, nimamo pojma, kje je sever in kje bo vzšlo sonce. Punce in mladinci gredo ob polnoči na sprehod, kot da je podnevi. Po moje se sploh ne zavedajo, koliko je ura. Vzhod sonca v nekakšnem polmraku ob kozarčku Terana čakamo do enih, vendar nas prej premami postelja.

Prevoženo 585 km, skupaj 2618 km.

4.dan

25.07.2007, sredo

Stanje števca : Naske - marina ob obali, 45148 km

Ker gre Jurij do Nordkappa, nas zapusti ob deseti uri dopoldan. Goran se bo odločil kasneje med potjo, kam bo zavil, za Jurijem v Rovaniemi ali z nami proti Lofotom. Naske zapustimo ob 11 uri in nadaljujemo do Umee, kjer nas GPS usmeri v notranjost mimo Botsmarka do Skelleftea. Med potjo na neki manjši obcestni črpalki natankamo presenetljivo poceni nafto (N63,62995 / E19,87694). Cesta je dobra, le vmes jo 20 km popravljajo in je kar grozna za kamper. Makadam z ostrim kamenjem, tovornjaki nasproti vozijo z normalno hitrostjo, med oblaki dima končno po 10 km pridemo na nov, že popravljen del ceste. Tukaj prvič naletimo na severne jelene, dva primerka mirno in počasi prečkata cesto pred Goranovim kamperjem. Pokrajina je podobna naši Pokljuki, vmes se ustavimo za kosilo in nabereemo nekaj borovnic (N64,49378 / E20,44503). Mimo se pelje Hobby kamper LJ registracije, brez pozdrava in ustavljanja. Klinc ga gleda.

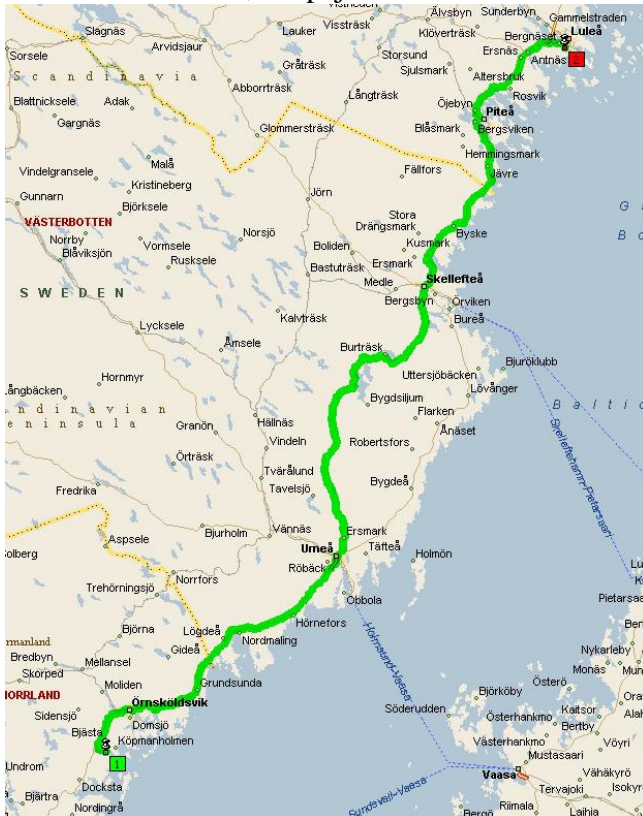
Večina kamperjev, ki jih srečujemo, je švedskih in velika večina dvigne roko v pozdrav. Domorodca na cesti spoznaš po ogromnih treh meglenkah med originalnimi lučmi. Polletni mrak očitno zahteva tako opremo. Med potjo pred mestecem Javre ob cesti opazim lep PZA tik ob obali Baltika (N65,14526 / E21,50287), vendar je to še prezgodaj za naš nočni počitek. Ker je kmalu predvidena ločitev Lofoti-Nordkapp, se odločimo, da

še ta večer ostanemo skupaj in v Lulei najdemo primeren prostor tik ob morju (N65,55926 / E22,14323).

V miru sedimo ob obali in nikakor ne dočakamo teme. Mladinci ob polnoči normalno igrajo badminton. To je res treba doživeti. Ko Goran pride na dan s pravimi tekočimi argumenti, ni treba veliko, da smo tudi mi namenjeni na Nordkapp. Evo, pa bomo ob neplaniranih 350 €. Namesto 530 km levo čez Švedsko do Narvika, bomo šli navzgor preko Finske 850 km daleč do Nordkappa in nato še 700 km nazaj dol do Narvika. Poleg tega nam sledi še plačilo tunelnine in vstopnina na Nordkapp. No ja, če smo že tako blizu, pa pojdemo tja gor še mi.

Prevoženo 417 km, skupaj 3035 km.

5.dan

26.07.2007, četrtek

Stanje števca : Lulea, 45565 km

Po mirni noči v zalivu že ob 8 uri zapustimo Luleo, kmalu v mestu Tore zavijemo navzgor in mimo dolgih jezer kar naenkrat prečkamo polarni krog. 50 km pred mestom Pajala, kjer mi GPS javlja naslednjo črpalko, se mi prižge lučka za rezervno gorivo. Ni problema, za 50 km bi pa moralo biti razerve v tanku. Žal ni tako, 5 km pred črpalko se prižge še rdeča lučka za napako v motorju, lahko samo še zavijem ob cesto. Očitno je poraba pri 100 km/h prehuda, da bi rezerva zdržala teh ubogih 50 km. Ker imamo vedno s seboj 10 litrsko kantico z nafto, je problem hitro rešljiv. Rezervoarje z nafto in vodo napolnimo v Pajali, v bližnji trgovini pa punce kupijo še svež kruh. GPS nas kmalu obrne v desno proti finski meji, ki jo preko večje reke prečkamo brez ustavljanja. Takoj pademo na makadam, delo na cesti. Na srečo je delovišče kratko in kar lepa cesta nas ob mejni reki med Švedsko in Finsko pelje proti severu. Pokrajina je neka mešanica med tajgo in tundro, drevesa in lišaji. Na cesti se vsake toliko pojavijo severni jeleni, ki se mirno sprehajajo med čakajočimi avti.

Nekaj km pred norveško mejo se ustavimo v obcestni trgovini s spominki, kjer kupimo nekaj drobnarij za domače, oskrbimo pa se tudi s poceni toplimi copati in rokavicami. Na meji med Finsko in Norveško je samo zelen semafor (N68,49194 / E23,3368) in končno smo na Norveškem. Po hudo grbinasti cesti naredimo manjši ovinek do Karasjoka. 15 km pred mestom se spomnim in po SMS-u vprašam Jurija, kje so oni. 3 km pred Karasjokom, je odgovor. Tudi če bi se prej dogovorili, se nebi mogli tako natančno. V Karasjoku ob miniaturnem PZA z vodo, odtokom in parkingom (N69,47254 / E25,5117) pokosimo, Jurij se izkaže z darilom, ki takoj dobi častno mesto na armaturi. Še enkrat hvala, Jurč'k.

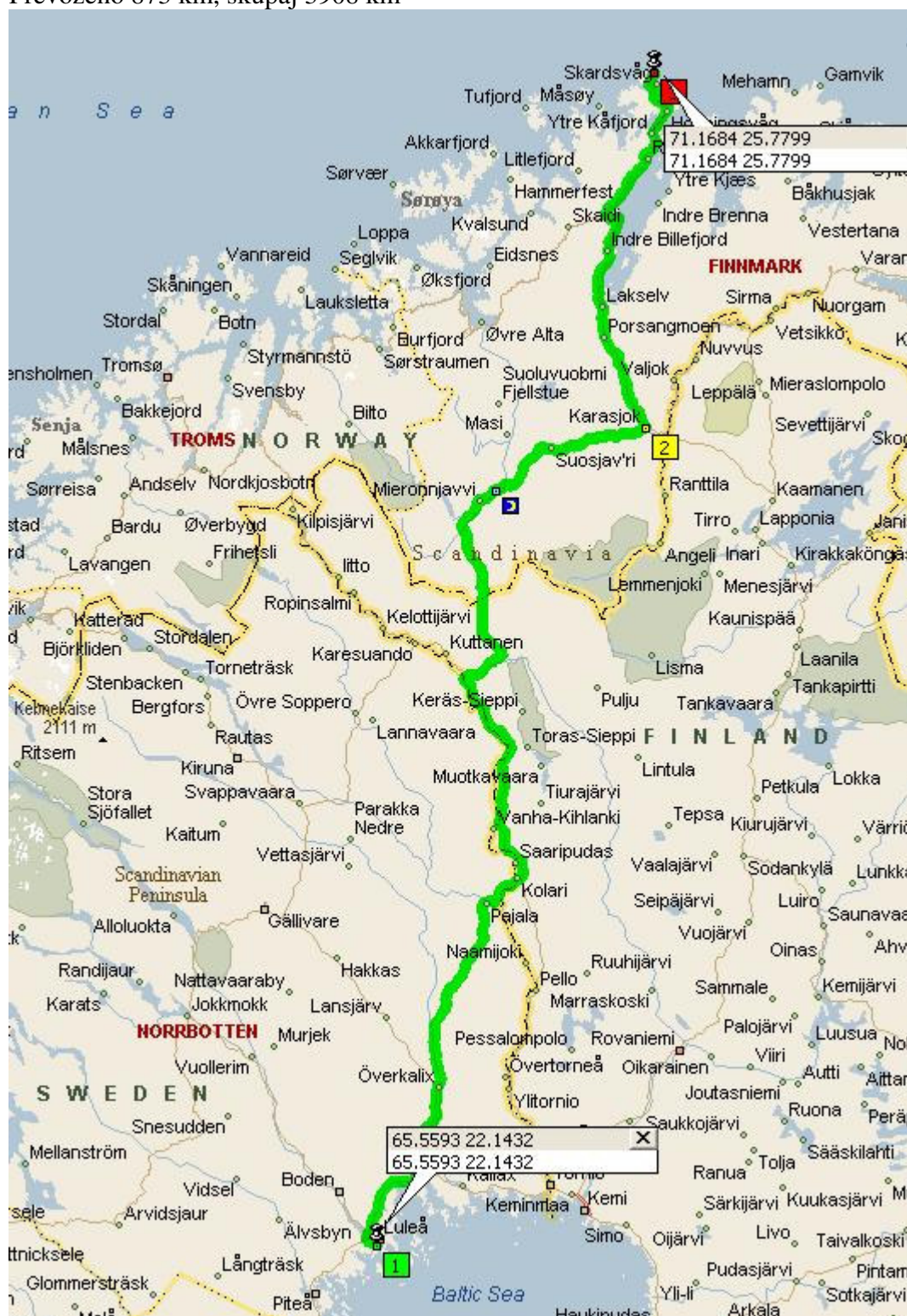
Naš naslednji cilj je Nordkapp. Čez pokrajino Finnmark je lepa cesta, v Lakselvu prvič zagledamo Severno morje. Tu bi lahko natankali, vendar nafte je še dovolj, zato predlagam polnitev rezervoarjev bolj severno, kjer sta še dve črpalki. Murphy seveda poskrbi, da sta obe ob 19:00 že zaprti, mi pa smo tukaj ob 21:00 uri. Maestro kartico avtomat ne sprejme, za Viso ne vem PIN kode. Na srečo se pojavi debelušni Finec z malim vanom, ki nam s svojo kreditno kartico, seveda proti plačilu, napolni rezervoarje. Ko mu Mojca za protiuslugo podari še steklenico slovenskega vina, že delamo skupne gasilske slike.

Cesta pelje ob dokaj slikoviti obali in ob 21:30 uri v belem dnevu prevozimo tunel pod morjem, ki povezuje celino z otokom Mageroy, na katerem leži Nordkapp. Na izvozu iz tunela na otoku sledi plačilo tunelnine. 460 NOK (57.5 €) za kamper, daljši od 6 m, ki vključuje tudi voznika in 47 NOK (5.9 €) za vsakega potnika. Jasno, da so razen sopotnice vsi ostali poskriti po kotih. Za osebna vozila in kamperje, krajše od 6 m je cena 145 NOK (18.1 €). Barabe, več kot trikratna razlika za daljše od 6 m. Sledi vožnja mimo presenetljivo velikega in delno industrijskega mesta Honningsvåg, ki kar nekako ne sodi v to okolje. Nato sledi precej strma gorska cesta čez prelaz Skipsfjordfjell in znajdemo se pred ciljem. Še prej pa pred mitnico, kjer sledi plačilo vstopnine, 195 NOK (24.4 €) po osebi. Cena karte vključuje vstop v neke ogledne muzeja in videopredstavitve. Študentska vstopnica je 110 NOK (13.8 €). Naši študenti so tudi tokrat nevidni, malo je vseeno treba vrniti milo za drago tem severnim nategunom. Nekaj čez deseto uro zvečer smo na najvišji točki Evrope (N71,16843 / E25,77995). Vreme je presenetljivo lepo, delno oblačno, piha veter. Kratke rokave zamenjajo bunde, vetrovke in kape. Pri dnevni svetlobi zdržimo dolgo v »jutro«. Še posebej naše punce so tokrat za spremembo daleč od zaspanosti. Zdravljica in Slovenija, odkod lepote tvoje odmevata na Nordkappu. Nori Slovenci.

Prevoženo 873 km, skupaj 3908 km

6.dan

27.07.2007, petek

Stanje števca : Nordkapp, 46438 km

Zbudimo se v deževno, megleno in mrzlo jutro. Še sreča, da smo prišli včeraj ob dokaj dobrem vremenu, ker v takem, kot je danes, tukaj res nimaš kaj počenjati. Dopoldan se še malo sprehodim po okolici, zavijem še v stavbo, kjer je muzej in video predstavitve in se tam popolnoma sam sprehajam po avli in hodnikih. Zvečer je bila tu množica ljudi, očitno zadeva resno oživi šele ob polnoči.

Ob 12:30 se odpeljemo nazaj preko prelaza, pred 6870 m dolgim podvodnim tunelom nas spet doleti plačilo tunelnine po istem sistemu, kot ob prihodu. Dogovorimo se, da glede na prebran potopis prijatelja naredimo 120 kilometrski ovinek do Hammerfesta, ki je baje nasevernejše mesto na svetu. Verjetno so vsa mesteca, ki ležijo nad njim, za Norvežane samo vasice. Pričakujemo seveda preveč, Hammerfest je razmeroma veliko industrijsko mesto, za videti nič zanimivega, le v malem parku sredi mesta ob povratku opazimo nekaj severnih jelenov. Teh imam jaz že itak polno kapo, ker se nam stalno nekje sprehajajo ob in po cestah. Razočaranje jim vrnemo tako, da na urejeni sanitarni postaji (N70,65254 / E23,66124) pustimo vsebino naših WC kaset in napolnimo vodo.

Naslednja in za ta dan končna postaja je Alta, kjer so atrakcija nekakšne hudo stare v skale vklesane risbice. Do Alte pelje lepa cesta, vmes celo čez kakih 500 m visok prelaz, ki je pozimi verjetno zaradi obilice snega tudi kdaj zaprt, ker so na obeh straneh postavljene zapornice. Ob cesti so po okoliških hribčkih še zaplate snega, torej mora biti pozimi tukaj kar huda zima. Zapeljemo skozi Alto, nič posebnega v mestecu in že se izven mesta parkiramo na asfaltni parking muzeja (N69,94643 / E23,186).

Kot povsod je tudi tukaj plačljiv muzej in tudi plačljiv ogled skalnih risbic. Mi jim seveda vračamo nateg pri tunelnini in se po muzeju na prostem sprehodimo v lastni režiji. Lepa lesena potka vodi mimo teh znanih skal z risbicami. Niso nas prepričali, da so risbe stare 6000 let. Verjetno vsake toliko pripeljejo kakšen otroški vrtec, da malo pobarva te zadeve.

Prevoženo 364 km, skupaj 4272 km

7.dan

28.07.2007, sobota

Stanje števca : Alta, 46802 km

Mirna noč, ponoči spet dežuje, vendar je jutro sončno. Vreme se tukaj očitno spreminja iz ure v uro. Že zvečer smo se odločili, da gremo ob 9 uri naprej do Tromse-ja. Pokrajina se počasi začne spreminjati, smo že v bližini fjordov. Nekaj km obalne ceste obnavljajo, hujše kot v Albaniji, vendar na srečo kmalu mine. Spet se pojavijo ob cesti severni jeleni. Nekateri ležijo na sredinski črti in se ne pustijo motiti. Šef bande ima okoli vratu celo zvonec, očitno so vse te živali tukaj udomačene. Iz obalne ceste se odprejo prelepi pogledi na bližnje visoke gorske vrhove na otokih, pokrite s snegom. Nekateri so visoki tudi čez 1000 m. Temno skalovje se dviga iz modrega morja, na vrhovih ogromne zaplate belega snega, res lepo.

Do Tromseja je najbližja pot preko dveh trajektov in vmesnega otoka, 140 km daljša varianta je po cesti okoli fjordov. Pa pojdimo mi vseeno preveriti cene trajektov. Ustavimo se v prvem pristanu tik ob cesti (N69,60173 / E20,53176), cena prvega trajekta je za krajše kamperje od 6 m 102 NOK (12.8 €) vključno z voznikom, nato nadaljnjih 35 NOK (4.4 €) za vsakega potnika. Cena za kamperje od 6-7 m je spet nenormalno visoka, celih 246 NOK (30.8 €). Vseeno poskusimo in prodajalec kart, ki hodi od avta do avta, nam mirno zaračuna krajši kamper. Vožnja preko fjorda traja 45 minut, vmes celo opazimo delfine, nato prečimo otok in že smo v vrsti za naslednji trajekt (N69,66363 / E19,81041). Cena tega je 73 NOK (9.1 €) za kamper in 27 NOK (3.4 €) za potnike. Dekle, ki hodi ob vrsti in prodaja karte, zavije z očmi, ko ji dam v roko 100 NOK (12.5 €), vendar ni protestov. Za kadilce opozorilo!! Škatlica cigaret stane tukaj 70 kron, kar je slabih 9 €, torej 0.45 € ena palčka.

Nekaj čez 14 uro smo že na kopnem in kmalu tudi v Tromse-ju. Že na začetku mesta, še na celini, je cerkev nenavadnih oblik, ki jo velja vsaj pogledati od bliže. (N69,64776 / E18,98851). Žal je zasedena s poroko, zato se odpeljemo preko kilometrskega mostu, ki povezuje celinski del mesta s centrom, ki je na otoku in mimo nekakšnega korza z množico pubov na parking pred arktičnim muzejem Polari (N69,64425 / E18,94898). Vstopnina je 90 NOK (11.3 €) za odrasle, 60 NOK (7.5 €) za študente ali 240 NOK (30 €) za največ petčlansko družino, kjer pa imajo otroci lahko največ 14 let. V muzeju so slike iz arktičnih raziskav, nekaj akvarijev, demonstracijska maketa posebne oblike ladijskega trupa za plovbo med ledenimi bloki v arktičnih morjih. Imamo nekaj sreče, ob našem obisku je krajša predstava hranjenja 4 tjunov. Zanimive ribe. Sledi video predstavitev arktične pokrajine in nato sprehod skozi maketo le-te. Skratka, kar se mene tiče, za veliko denarja malo muzike. Zunaj v pristanu si ogledamo še ladjo kitolovko. Še najbolj zanimivo!

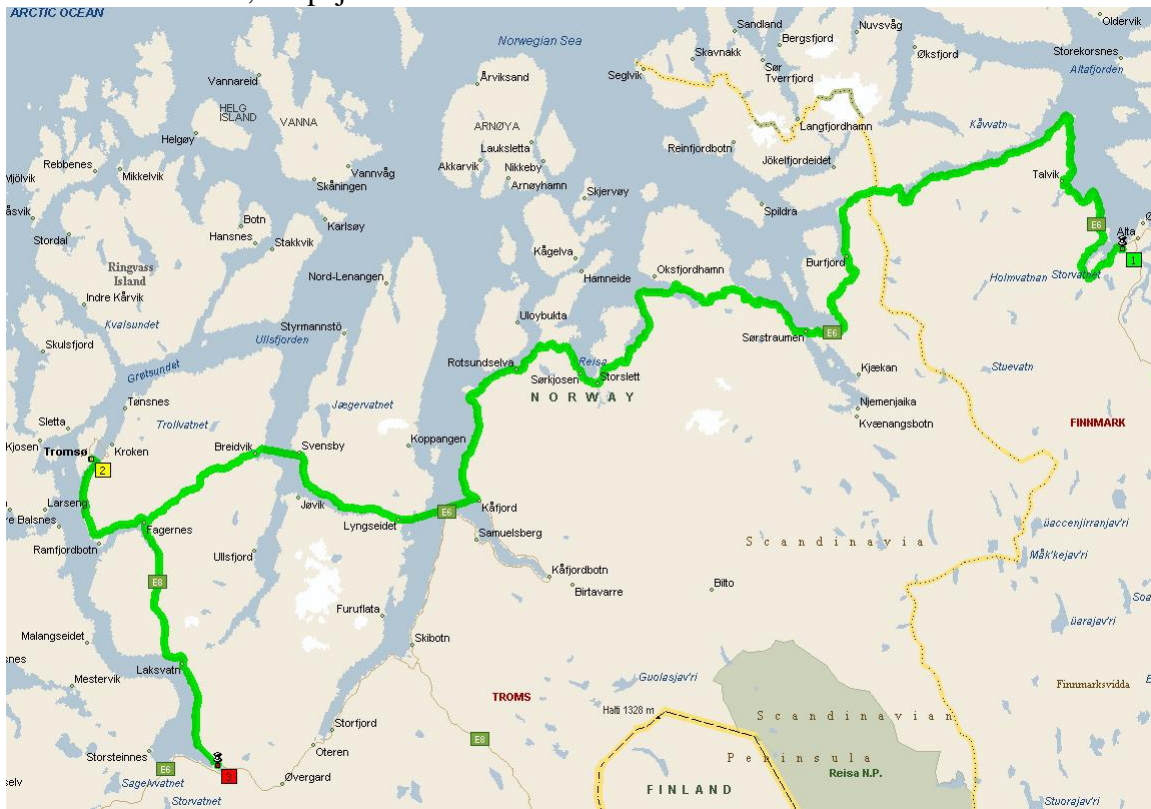

Lakotniki iz ozadja kamperja zahtevajo svoje in kosilo naredimo na makadamskem parkirišču na celini, kakih 500 m pod prej omenjeno cerkvijo. Jureti gredo s kolesi nazaj čez most v raziskavo mesta, naši študenti se čez pol ure spomnijo, da bi tudi oni to pogledali. Odpeljem jih v center in jih vržem ven pred korzom. Že čez pol ure nenadna sprememba vremena iz sonca v dež. Nazaj po mladince, tega mesta imamo dovolj, gremo prespat nekam bližje Narviku. Jureti še ostanejo, dobimo se jutri nekje na poti. V Tromse-ju natankamo še obupno drago nafto (11 NOK (1.4 €) / L), po kaki uri vožnje z Goranom v Laksvatnu zavijeva na obalno cesto, mogoče bo kje kakšen lep parking ob morju. Končno se le prikaže nekaj primernege na koncu fjorda Balsfjorden pred mestom Nordkjoshbotn (N69,2245 / E19,5049). Lep pogled preko fjorda na visoke hribe, na njih sneg, vidi in sliši se slapove, ki se vijejo do morja prav z vrha gora. Stole, mizo in vino pospravimo okoli polnoči in spet spat pri belem dnevu. Še dobro, da so na oknih žaluzije, da lahko v kamperju pričaramo noč.

Prevoženo 377 km, skupaj 4649 km

8.dan

29.07.2007, nedelja

Stanje števca : Nordkjoshbotn, 47179 km

Po zajtrku gremo naprej, današnji cilj je Andenes. Ko se vsedem za volan in vklopim CB, me še isti trenutek po zvočniku prestraši Jurij, ki se prav takrat pripelje mimo iz Tromseja. Spet se v konvoju nastavljamo radarjem, nameščenim v obcestnih škatlah. Verjetno smo poslikani po vsej dosedANJI poti. Med potjo, pri Smogstadu opazimo tablo za polarni živalski vrt. Gremo pogledat, mogoče se nam prikaže celo kakšen los. Na velikem parkingu (N68,69198 / E18,11277) je možno celo natočiti vodo, praznjenje WC-ja računajo 50 NOK (6.3 €). Humoristi. Toda z vstopnino se ne hecajo. 160 NOK (20 €) za odrasle, 90 NOK (11.3 €) za otroke, 350 NOK (43.8 €) za družino z otroki od 3-15 let. Tukaj srečamo Stipičevo Euro, ki prihaja navzgor iz Lofotov. Tip omenja neke kampe na Lofotih, očitno še en humorist. Mi samo dotočimo vodo in se raje odpeljemo nekaj km nazaj do parkirišča pod večjim slapom (N68,71684 / E18,10397). Po lahki gozdni stezi smo v 10 minutah na vrhu mogočnega slapu, naredimo nekaj fotografij in že se peljemo naprej.

V Storfossnu zavijemo desno in se po obalni cesti počasi bližamo Lofotom. Pred mestom Sortland nadaljujemo navzgor po lepi cesti, ki pelje po vzhodni strani vse do vrha otoka Andoya in do ribiškega mesta Andenes. Tukaj je možen izlet z ladjo in ogled kitov, vendar je 100 € na osebo za nas prehuda ovira. Po zahodni, atlantski strani otoka se odpeljemo nazaj proti jugu. Tukaj so baje lepe peščene plaže. Jurij res kmalu po kakšnem kilometru makadama izven mesteca Bleik najde sanjsko plažo (N69,26509 / E15,91394). Ni kaj, tukaj bo očitno padel nekajdnevni počitek. Ob polnoči opazujemo sončni zahod pri belem dnevu. Sonce se izredno počasi skrije v morje in po nekaj urah se spet malo naprej prikaže iz vode.

S čolnom privesla do obale s polnim vedrom školjk. Razloži nam, da prodaja osušene lupine školjk na jug Norveške. Baje so učinkovite za vnete bradavičke doječih mater. Dobi 2 NOK (0.25 €) za školjko, danes jih je odlepil od skal kakih 300. Računajte sami. Pravi še, da bi notranjost teh školjk prišla prav samo kakšnemu noremu Italijanu. Poba v službi na bližnjem letališču, namenjenem za arktične odprave, zasluži 28000 NOK (3500 €). Saj potem ni čudno, da je tu vse tako drago. Če dobro pomislim, je za njih pravzaprav vse zelo poceni.

Prevoženo 442 km, skupaj 5091 km

9.dan

30.07.2007, ponedeljek

Stanje števca : Bleik, 47621 km

Zjutraj se povzpnem na bližnji hribček, naredim nekaj fotografij, panorama je res enkratna. V daljavi opazim celo nekoga, ki z masko raziskuje podvodni svet v ledeno mrzli vodi. Ta ima slabih 10°C, boli, ko stopiš v morje. Brrrrr. Škoda, pa tako je vabljivo. Privoščimo si celodnevno nirvano na ležalnikih.

Seveda žilica ne da miru in ob osmih zvečer smo že na poti nazaj proti mostu na otok Langoya, čez katerega se pride na Lofote. Med obalno vožnjo ugotavljam, da smo bili na daleč najlepši plaži otoka Andoya.

Prečimo most, v Sotlandu na bencinski črpalki natočimo nafto in vodo (N68,70147 / E15,41643) in gremo še malo izven smeri Lofotov v raziskavo zahodnega dela otoka. Nekje ob poti tik za dvokilometrskim tunelom na obcestnem počivališču izpraznimo WC (N68,70147 / E14,83948), tudi tukaj je neomejeno tekoče pitne vode. Teh majhnih počivališč z WC-ji je ob vseh cestah kar precej, vendar ponavadi vode tam ni. Je pa odlično za praznjenje naših kaset. Na začetku mesteca Virje (Steinsvik) zavijemo na poljsko pot in se parkiramo ob nekakšnem mivkastem zalivu. Na mivki je vse polno lupin od školjk, ki jih je morje naplavilo na obalo (N68,623693 / E14,43031). Južno v daljavi, nad Lofoti, vidimo velik lok mavrice. Spet bo dež. Res ponoči nekaj škreblja po strehi, to imamo namesto uspavanke.

Prevoženo 171 km, skupaj 5262 km

10.dan

31.07.2007, torek

Stanje števca : Virje (Steinsvik), 47792 km

Zjutraj nas spet pričaka sonce. Punce naberejo vse polno školjk, upam da nam ne zasmradijo cel kamper.

Zdaj pa resno, ob 11:30 gremo nazaj do Sortlanda in navzdol na Lofote, da vidimo to tako opevano čudo. Pred mestecem Melbu, kjer je trajektno пристanišče, sem ob cesti opazil sanitarno postajo za kamperje (N68,5017 / E14,8111). Mi smo prazni, zato gremo takoj v majhno vrstico za trajekt (N68,49815 / E14,80221). Tukajšnji prodajalci kart so neusmiljeni, od mene celo zahtevajo dokumente o vozilu. Jasno, da mu prometno dovoljenje nič ne pove, kljub temu vsem trem zaračunajo 243 NOK (30.4 €), kar je cena za 6-7 metrske kamperje. Vsi trajekti so za tako dolge kamperje cca. 2,5 krat dražji od osebnega vozila oz. vozila, krajšega od 6 m. Nateguni iz severa, mene tu ne vidijo več!! Trajekt je tipa, kjer ni dovoljeno ostati v vozilu. Podpalubje hermetično zaprejo, potnike prej odženejo iz vozil in navzgor v moderen salon ali na palubo. Po vožnji s trajektom se kmalu ustavimo v mestu Svolvær, kjer se sprehodimo po manjši tržnici in si ogledamo nekaj trgovinic in turistični biro. Naslednji cilj je Helsingvær. Po nekaj km izven glavne poti po dokaj ozki, vendar lepi panoramski obalni cesti parkiramo na začetku ribiške vasice, znane kot Lofotske Benetke (N68,1562 / E14,20816). Res je precej stavb na kolih nad vodo, zanimivo za sprehod, vendar nič pretresljivega. Nekaj manjših prodajalnih spominkov, nekaj gostilnic in barčkov ter delavnica, kjer si lahko obiskovalci iz taljenega stekla izdelajo svojo stekleno umetnino. Seveda je vse drago kot žafran.

Zanimivo, na parkirišču je od 8 kamperjev 5 slovenskih. Naši trije ter eden s CE in eden s KP registracijo. Koprčani prihajajo iz Lofotov navzgor, vso pot jih spremlja slabo vreme. Ker so se Jureti v mestu nekam izgubili, gremo mi kar naprej v raziskavo otočja. Preko mostu, kjer zavijemo desno na stransko obalno cesto. Nič posebnega, kar naenkrat se nam celo asfalt spremeni v makadam. Po kakih 15 km smo končno spet na asfaltni magistrali. Poskusimo še na naslednjem izvozu, tokrat se makadam začne že po kakih 5 km vožnje, okolica nič zanimivega. Tokrat raje obrnemo in se nekaj km nižje ustavimo pod Vikinškim muzejem na večjem asfaltnem parkirišču (N68,24514 / E13,75641).

Ker je muzej ob osmi uri zvečer že eno uro zaprt, se odločimo, da prespimo kar tukaj, mladina naj gre to zjutraj pogledat. Zvečer ob kozarčku Terana upamo, da bo spodnji del Lofotov vendar pokazal kaj lepšega. Zunaj je hladno in oblačno, piha hladen veter.

01.08.2007, sreda

Že ponoči začne spet deževati, veter ne poneha, zbudimo se v megleni dan. Parkirišče se začne polniti z obiskovalci. Ta muzej mora pa res biti nekaj posebnega, da pridejo v takem vremenu. Res je kar zanimivo, končno nas za ta denar (100 NOK (12.5 €) /osebo, 80 NOK (10 €) za študente) še najmanj dosedaj prinesejo okoli. Seveda si je možno z dvema kartama oz. fi40 mm nalepkama na oblekah ogledati muzej štirim Gorenjcem.

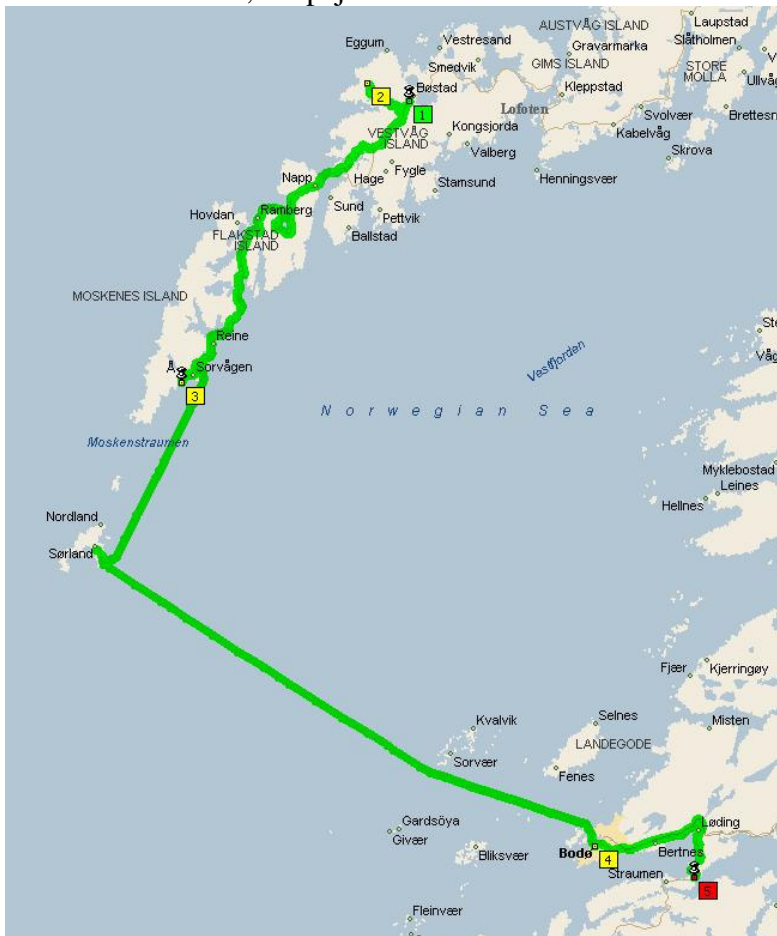
V slabem vremenu se po ogledu odpeljemo proti najjužnejši točki Lofotov, mestecu z najkrajšim imenom na svetu, A s krogcem. Vmes ob neki lepi plaži na izredno čistem WC postajališču izpraznimo vsebine naših kaset (N68,1035 / E13,28422), nato se ustavimo v mestecih Hamnoy (N69,94178 / E13,11062) in Reine (N69,93461 / E13,08822), ki je baje najslikovitejše mesto na Norveškem. Res je kar zanimiv sprehod, vendar nič posebnega. Kmalu se parkiramo na koncu znanega A-ja s krogcem na velikem parkingu (N67,87948 / E12,97775) in se razgledamo po mali naselbini. Tudi tu je daleč od tega, da bi nam prihajalo od lepot, kot je nekaterim dosedaj v prebranih potopisih.

Malo poslikamo, nabereemo celo nekaj borovnic in zaradi slabega vremena in še slabše napovedi poskusimo v bližnjem trajektnem pristanišču (N67,90047 / E13,04651) srečo z nakupom vozovnic po tarifi, nižji od 6 m. Če uspe, gremo čez lužo na celino v Bodo, če ne, spet nazaj navzgor po Lofotih. Nepošteno priznam, da sem nekaj čez 6 m, mogoče kakih 30 cm, vendar se nas na vsesplošno začudenje trajektna punca usmili in zaračuna 687 NOK (86 €) (kamper + voznik 538 NOK + sopotnik 149 NOK). Kar se mene tiče, zapuščam Lofote za vse večne čase. Mogoče nekaj lepša pokrajina ob obali teh zadnjih 30 km, višje zgoraj pa nič posebnega. Dostopov do obale večinoma ni, le-ta pa je tudi skalnata in s polno algami. Skratka, glede na silno hvalo smo vsi nekoliko razočarani. Slike na raznoraznih prospektih iz ptičje perspektive so res lepe, iz kamper perspektive pa bistveno manj. Vkrčavanje na trajekt poteka izredno počasi, vsi potniki morajo zapustiti vozila. Vožnja traja 3,5 ure, na začetku se v lepem salonu na udobnih stolih pogumno lotimo kartanja. Po prvih nagibanjih ladje opustimo vse nadaljne aktivnosti in se vsak po svoje upiramo začetku morske bolezni. Punce s prekomernim govorjenjem, meni še najbolj pomaga poskus spanja. Ostane seveda samo pri poskusu, vendar nekako preživim to guncanje. Zdaj sem še bolj prepričan, da me bo težko kdo spravil recimo na ladjo za Grčijo. Ob pol dveh ponoči pristanemo v Bodo-ju in se v dokaj temni noči odpeljemo do 32 km oddaljenega občestnega parkinga, kjer so baje znane nekakšne skalnate formacije (N67,24076 / E14,71381).

Prevoženo 143 km, skupaj 5662 km

12.dan

02.08.2007, četrtek

Stanje števca : Godoy, 48192 km

Jutro je spet bolj vremensko prijazno. Ob parkingu si pogledamo nekakšno večplastno kamenje. Prav čudno, da še za to ni nekdo postavil kakšne trafike z vstopnino. Isto velja za nekaj km nižje ležeči Straumen, največje vrtince na svetu, ki jih povzroča ogromen pretok vode skozi ožino. Parkiramo na velikem, sicer nekoliko nagnjenem parkingu (N67,23296 / E14,6201), tik pred viaduktom, ki pelje preko ožine in s katerega se še najbolj vidi vodne tokove. Ti se pojavljajo na vsakih 6 ur (informacije o urniku se dobijo v bližnjem kampu), enkrat teče voda ven iz zaliva, naslednjič noter. Ob tem se ustvarjajo močni vodni tokovi, ki povzročajo vrtince. Ob napovedani uri najmočnejših vrtincev so le-tiu približno enaki onim izpred ene ure nazaj, tako da ni treba čakati na točno uro.

Čez brzice se nato odpeljemo proti Halsi, od koder si je možno ogledati najnižje morju ležeči krak ledenika Svartisen. Obalna cesta, po kateri se spuščamo ob zahodni obali Norveške, je označena kot turistična cesta. Res je kar zanimivo, vmes je celo dobrih 7 km dolg tunel, ki bi padel na vseh varnostnih testih. Norvežani si zato niti malo ne belijo glave. Tik nad malim pomolom, kjer pristaja manjša ladjica, ki turiste preko fjorda popelje do bližine ledenika, je oskrbna postaja za kamperje (N66,72471 / E13,69944). Za ta dan smo prepozni za obisk ledenika, zato se parkiramo na parkirišče v bližini pomola. Ujamejo nas tudi Juriji, kji so vmes skočili še malo izven turistične ceste. Pravijo, da je bilo vredno in naši mladinci takoj naredijo podoben plan izleta za naslednji dan, seveda po ogledu ledenika. Ker na Norveškem vsi lovijo ribe z blinkerji, sem si tudi jaz nabavil tri male primerke. Pa dajmo probat. Že prvi poizkus se konča klavrno, ni variante, da iz množice alg izvlečem kaj drugega, kot utrzan laks. Naslednji poizkus bo mogoče samo kje na Jadranu. Lososi me ne zanimajo več.

Prevoženo 134 km, skupaj 5796 km

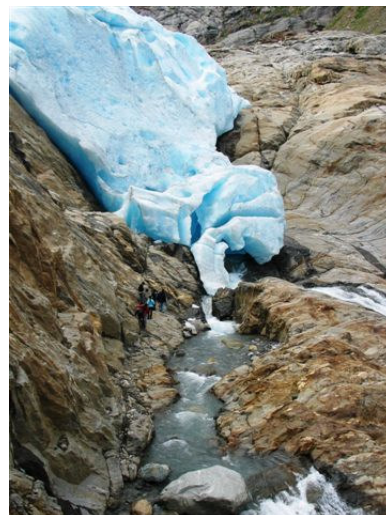

13. dan

03.08.2007, petek

Stanje števca : Svartisen (Halsa), 48326 km

Spet se zbudimo v rahlo deževen dan. In to ob 7 uri zjutraj, kajti prva ladjica krene čez fjord že ob 8 uri. Če bi se držali ure, bi gladko čakali na naslednjo ob 10 uri, odplula je namreč kar nekaj minut prej. Če Jurij nebi zadržal kapitana, bi spet čakali v prazno. Po 10 minutah vožnje nas ladjica odloži 3 km pred ledenikom. Pešočimo 1 uro po lepi cesti ob jezeru, ki je nastalo pod ledenikom, nato plezamo po skalah, ki so zaradi množice različnih plasti res nekaj posebnega in že smo v bližini samega konca ledenika. Le-ta se končuje kakih 50 m nad morjem, iz njega teče manjša reka po skalah v jezero. Kar impresivna zadeva, vsekakor vredna ogleda. Še malo izzivamo srečo tik ob plavkastem ledu, potem pa na sprehod nazaj do ladjice in kamperja.

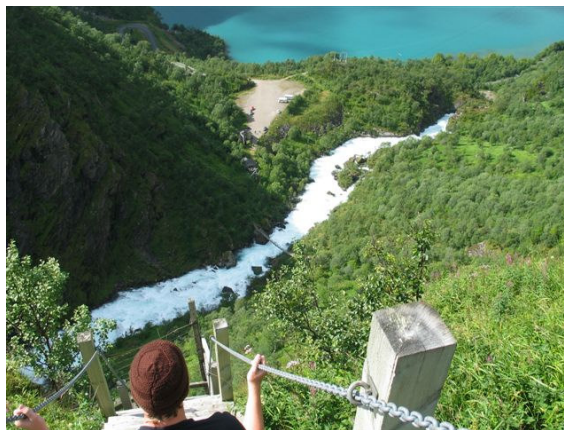

Sledi mladini obljubljen ogled dolin z jezovi, ki so ga priporočili Juriji. Odpeljemo se kakih 15 km nazaj, spet skozi 7 km tunnel in tik za njim (N66,79368 / E14,00093) zavijemo na stransko asfaltno cesto, ki nas ob slikoviti reki s slapovi in skozi mračne in ozke tunele pripelje pod kamnito pregrado ledeniškega jezua na severni strani ledenika Svartisen (N66,75254 / E14,1012). Splezamo na široko pregrado, odpre se pogled na ledenik, ki sega prav v jezero, okoliške gore so še polne snežnih zaplat. V jezeru plava celo nekaj odtrganih gmot ledu. Odpeljemo se še na drugi odcep nekaj nižje, ki prav tako pripelje na vrh drugega jezua.

Mladina je že prej ob poti videla velik slap in ob povratku si zaželi jo še malo plezanja. Ustavimo se na velikem parkingu v bližini slapu (N66,78622 / E14,0405) in se pogumno odpravimo čez grozečo deročo reko po majavi brvi in naprej navzgor po neštetih strmih lesenih stopnicah. Kmalu sprevidimo, da bo vzpon na vrh slapu vzel preveč časa, zato raje obrnemo smer. Navzdol gre veliko lažje.

Še tretjič premagamo že omenjeni tunel, čaka nas prvi, krajši trajekt v Foroyu. Ničje niti slišati, da smo krajši od 6 m, cena za 6-7 m je 131 NOK (16.4 €) + 22 NOK (2.8 €) za vsakega potnika. Po trajektu in kratki vožnji po dobrih 30 km sledi drugi, daljši trajekt Jektvik-Kilbognhamm (N66,62434 / E13,28828). Zaračunajo nam ceno pod 6 m, 137 NOK (17.1 €) + 44 NOK (5.5 €) za potnika, vendar po tleh narisane črte pred vstopom na trajekt povzročijo doplačilo karte. Lepa priložnost, da zasovražim trajekte za vse življenje!!

Med plovbo prečkamo polarni krog. Pozno popoldne se nekaj km nižje na obcestnem parkingu tik ob morju (N66,43368 / E13,14787) ustavimo za kosilo. Toplo sonce prekrijejo oblaki, takoj ko izvlečemo stole na plano. Po kosilu nadaljujemo mimo Mo-i-Rane navzdol proti Trondheimu. Zelo lepa cesta se vije med gozdovi in jezeri. Pozno ponoči ustavimo na lepo urejenem počivališču (N66,7449 / E13,27253), parkiramo na travici in z mirnim spancem zaključimo dan.

Prevoženo 300 km, skupaj 6096 km

14. dan

04.08.2007, sobota

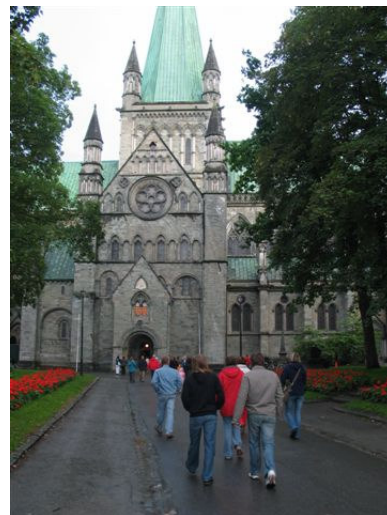
Stanje števca : Fallmoen, 48626 km

Zjutraj spet sonce. Nekaj km naprej ob naši poti so slapovi Lakfossen, kjer naj bi bilo polno iz vode skakjočih lososov. Da vidimo. Zavijemo z glavne ceste in po slabem kilometru smo na parkirišču (N65,62522 / E13,29129) nad slapom. Širok slap višine kakih 10 m mogočno buči preko skal, o kakšnih skakjočih lososih ni ne duha ne sluha. Ko se po stezici približam obali, vseeno vsake toliko zagledam kakšno ribjo glavo, ki pokuka iz vode. Kaki dve, verjetno iz gimnastične ribje ekipe naredita celo manjši preval nad gladino. Se mi pa zdi, da mi tudi tisti dve, ki pomolita glavo ven, kažeta jezik, ker naj bi okoli govoril, da tale Norveška ni nič posebnega in da naj si te svoje obupno drage trajekte kar nekam vteknejo.

Nadaljujemo do Gronga, kjer dotočimo razmeroma poceni nafto in pomalicamo (N64,46451 / E12,31631) ter oberemo nekaj lokalnih malin. Spet prične deževati. Kakih 30 km pred Trondheimom zavijemo v vasico s pomenljivim imenom HELL in tam naredimo nekaj slik pred njihovo železniško postajo z istim imenom. Saj ne vem, ali prihajamo v pekel, ali odhajamo iz njega? Hm, da ni mogoče oboje?

Pred Trondheimom dvakrat cestnina. Prvič 10 NOK (1.3 €) in po nekaj km še dodatnih 25 NOK (3.1 €). Drobiž vržeš v nekakšen pisoar, obešen na cestninski postaji, ni rampe, prižge se samo zelena luč. En uvoz zraven je avtomatski, tega norvežani samo prevozijo. Mi smo seveda pošteni in napolnimo WC. Namen imamo poiskati parking v mestu, ker pa so Jureti že pred nami v mestu, gremo na njihove kordinate. Skozi mesto, mimo centra, nato plezamo nekam v hrib izven mesta, kjer je nek ljudski muzej z imenom Sverresborg Folksmuseum (N63,42125 / E10,35641). Parking in vreme sta primerna edino za kosilo, ko dež poneha gremo spet nazaj navzdol v mesto. Zaradi sobote je verjetno šolsko parkirišče nasproti velike katedrale tako prazno (N63,42814 / 10,39441). Ker se v katedrali pripravlja nekakšen koncert in ljudje pravkar vstopajo vanjo, seveda izkoristimo priložnost. Temačna notranjost, slikanje prepovedano, kmalu smo nazaj na ulicah Trondheima. Zanimivo mesto, veliko lokalov, množice ljudi v njih in pred njimi. Prav zanimive face, nekako odbite. Kako šele mi izgledamo za njih? Po sprehodu se odločimo za odhod proti jugu. Ni nam za spanje v mestu, kjer ta večer na glavnem trgu koncertrira neki Toto. Bajе neverjetno znan, mi še nismo slišali zanj. Nastavimo GPS na mesto Oppdal. Ker se tudi na izhodu iz mesta plačuje cestnina, poskusimo nastaviti še izogibanje avtocestam. Začuda uspe in po lepi obalni cesti se izognemo tistim roparskim pisoarjem. Sledi dolgočasna vožnja do Storena, kjer na počivališču ob reki Gauli prespimo (N63,09246 / E10,24588).

Še nasvet. Ne se zanašati na vremenske napovedi v norveških časopisih!! Povsod samo oblaki s soncem, mi stalno nek dež. Malo sumim, da je z nami potoval en in isti oblak.

Prevoženo 458 km, skupaj 6554 km

15. dan

05.08.2007, nedelja

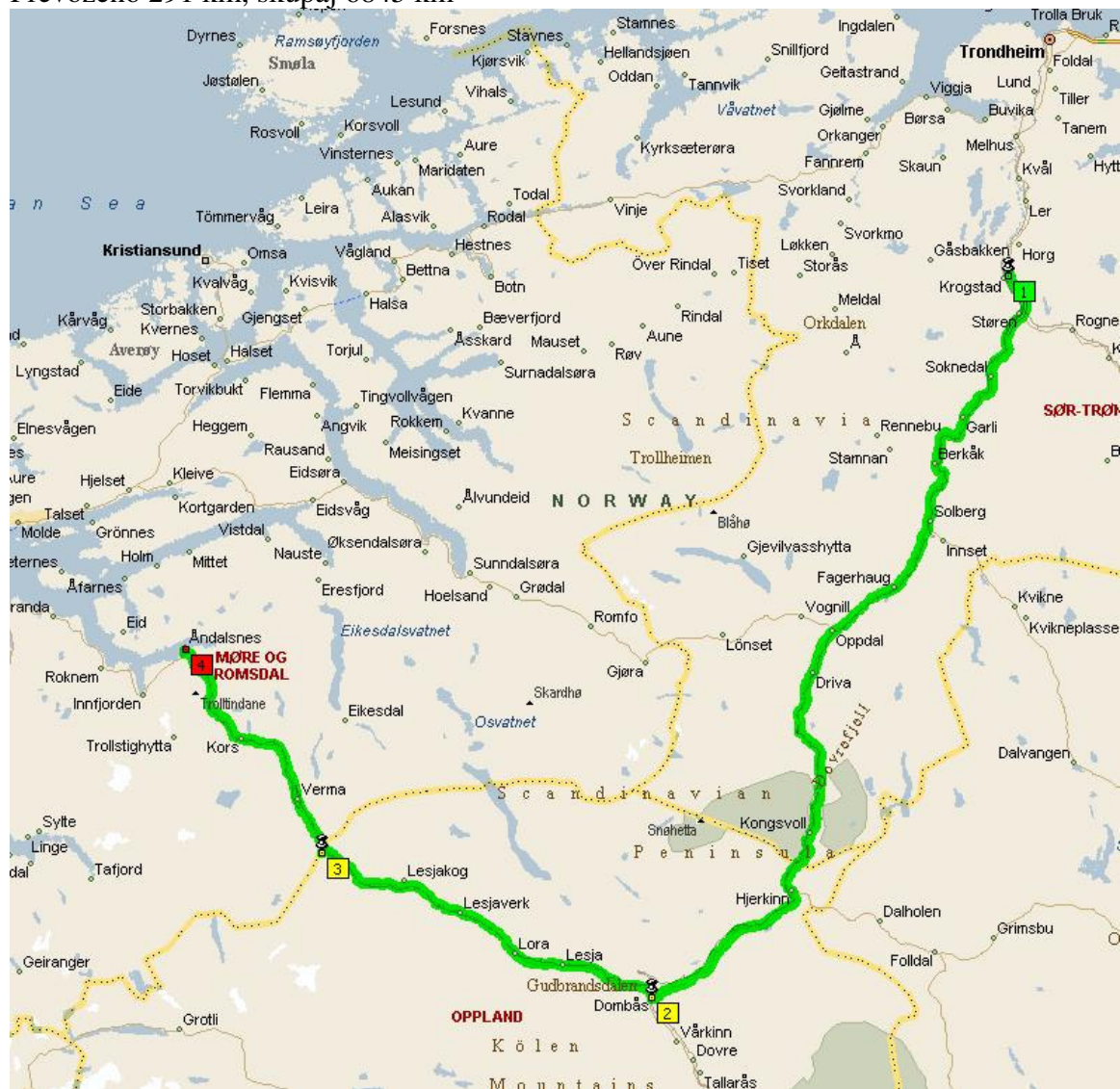
Stanje števca : Storen, 49084 km

Dopoldne se ob spremljavi dežnih kapelj odpravimo naprej. Današnji cilj je Trollstigen, tako imenovana Dežela Trolčkov. Mimo Oppdala in skozi nacionalni park Dovrefjell. Zelo lepo, cesta pelje po planoti ob mogočni reki, ki se steka iz množice slapov z okoliških vrhov. Vse naokoli po planoti je polno lišajev svetlo rumene barve: Piha kar močan veter, motorista za nami pošteno zanaša po cesti. V mestu Dombas pretegnemo noge okoli zanimive cerkvice (N62,07475 / E9,12526) in nato zavijemo proti zahodu v smeri Andalsnesa. Ob poti vidimo značilen znak za naravno znamenitost (Sagelva) in se odločimo to zadevo pogledati. Po slabih dveh km ozke gozdne asfaltne ceste naletimo na star delujoč mlin in žago na vodo. Pravkar celo deluje in žagajo deske. Zelo zanimiva zadeva, vredna ogleda in slikanja (N62,27756 / E8,11903). Na srečo tukaj trenutno ne dežuje. V gozdu ob mlinu in žagi vse polno borovnic in nekaj kar precej velikih jurčkov. Po obiranju gozdnih sadežev se vrnemo na glavno cesto in skozi sotesko Romsdalen do mesta Andalsnes

Cesta za deželo Trolčkov se odcepi levo že kakih 5 km pred mestom, vendar so hribi zabiti z oblaki, spet dežuje in v takem vremenu nimamo želje voziti čez gorski prelaz. V Andalsnesu natočimo vodo in poiščemo primeren parking za spanje (N62,55404 / E7,69517) pred nekakšnim muzejem alpinizma. Mimoidoči domačin nam obljublja za jutri boljše vreme.

Prevoženo 291 km, skupaj 6845 km

16. dan

06.08.2007, ponedeljek

Stanje števca : Andalsnes, 49375 km

Zjutraj res ne dežuje več, oblaki se poskušajo trgati, videti je celo nekaj modrega neba. Mogoče je pa zgoraj pri Trolih sonce? Tik pred vzponom po serpentinah se Kranjcem vremena zjasni. Končno sonce, Trolčkova pot se nam prikaže v vsem svojem sijaju. Zgoraj množica trgovinic s spominki privablja turiste. Nekaj slik z razgledne ploščadi navzdol na znane serpentine in že smo na poti čez bližnji prelaz in nato navzdol po lepi dolini do trajekta čez Storfjorden. Ob poti navzdol opazim kar nekaj primernih počivališč za tiste, ki jih tu ujame spanec.

Pred trajektom vstopne linije s prečnimi črtami 0,5 m narazen, niti pomislim ne na to, da bi se izdajal za krajšega od 6 m. 131 NOK (16.4 €) za kamper z voznikom in 22 NOK (2.8 €) osebje. Po vsej verjetnosti moj zadnji norveški trajekt v življenju. Hura, veselje je neizmerno. Po 10 minutni vplovbi s hitrostjo 22 km/h pokažem sredinec trajektu in napad s severa na tako opevani Geiranger fjord se lahko začne. Pred spustom po serpentinah v sam konec fjorda ustavimo na razgledni točki visoko nad fjordom. Končno en resen fjord. Po kar poštenem spustu parkiramo v mestecu (N62,10055 / E7,2057) in se vkrcamo na turistično ladjico (110 NOK (13.4 €) odrasli, 45 NOK (5.6 €) otroci), ki nas v slabih dveh urah popelje do začetka fjorda in nazaj. Lep izlet, iz visokih sten okoli fjorda pada navzdol množica slapov. To bi bilo kar škoda zamuditi, čeprav nas po ladijskem zvočniku lokalni vodič baše z nekimi bajkami o teh krajih. Na ladji spoznam prijeten parček, ki raziskuje Norveško v obratni smeri z enoprostorcem GO registracije. Zagotovo bodoča avtodomarja!

Po plovbi hud vzpon na kakih 1000 m^{nv}, nekje vmes mi GPS javi, da sem na točki najlepšega razgleda na fjord. Čudno, nikjer ga ne vidim? Posveti se mi, ko plačamo 70 NOK (8.8 €) in se izven glavne ceste po dobrem makadamu in po še hujših serpentinah brez stranskih zaščitnih ograj pripeljemo na Dalsnibbo, 1500 m^{nv} visoko parkirišče in razgledno točko, kjer se res lepo vidi fjord in vsi okoliški zasneženi hribi. Prej smo bili tik ob tej točki, vendar kakih 800 m nižje. Te odbite ceste in razgleda res ni za zamuditi! Spust je še najbolje izvesti v prvi prestavi. V lepem okolju nekaj km naprej na velikem parkingu (N62,01376 / E7,40221) si pripravimo kosilo. Tukaj se moramo odločiti ali takoj v smeri Lillehammra ali narediti še kakšen ovinek. Prevlada Lillehammer.

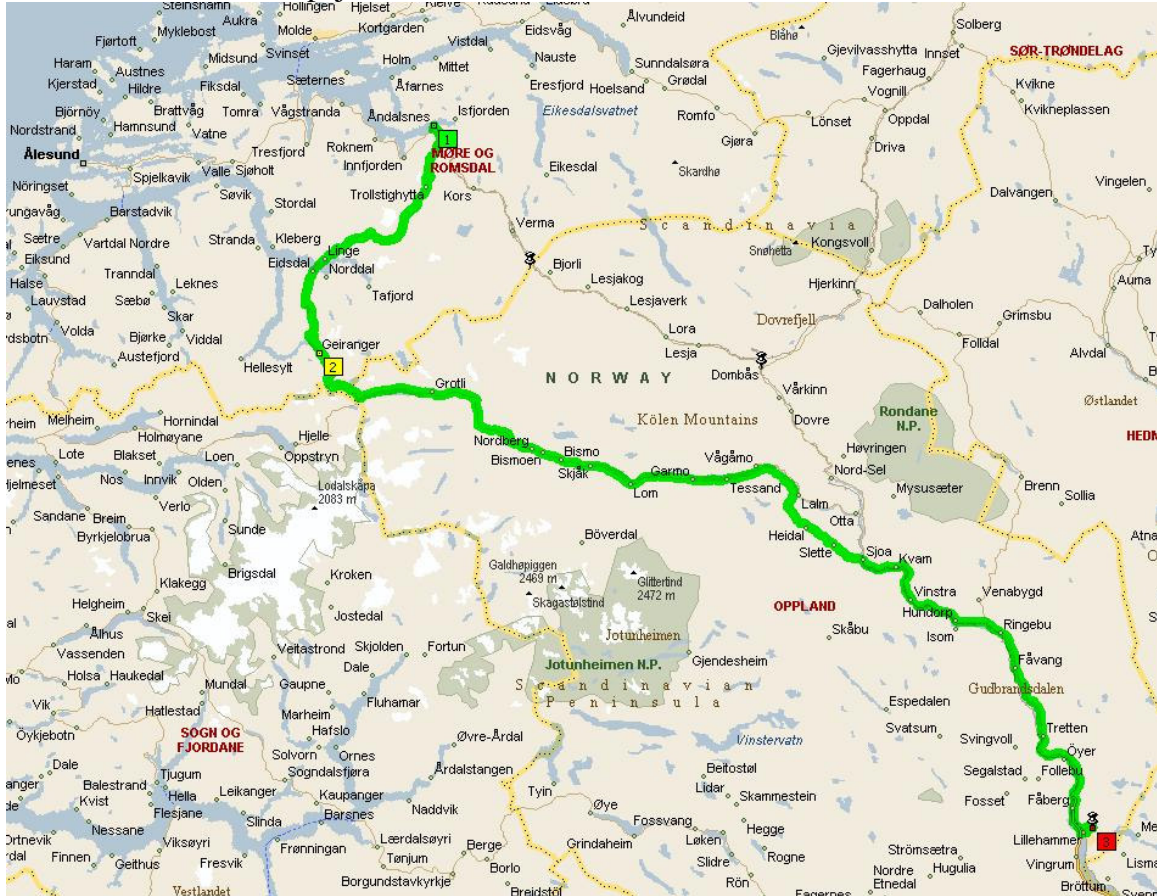
Po dolini Ottadalen, ki je zelo lepa z množico rek, brzic, slapov, se pripeljemo v slikovito mesto Lom, kjer je zelo znana lesena cerkev (~N61,83986 / E8,57728). Naselje s svojimi značilnimi lesenimi hišami deluje kar nekako pravljico.

V mestu Otta zavijemo na glavno cesto in navzdol proti Lillehammru. Dokaj dolgočasna vožnja ob ogromni reki in nekaj pred polnočjo, že v temi, smo v Lillehammru. Že doma sem določil približne koordinate skakalnice in ko se že hvalim, kako obvladam ovinkasto pot nekam v hribe, mi sredi gozda GPS javi, da smo na cilju. Nimamo kaj, parkiramo na prvem parkirišču sredi temnega gozda (N61,12712 / E10,49461), bomo že jutri ob dnevu našli to skakalnico.

Prevoženo 366 km, skupaj 7211 km

17. dan

07.08.2007, torek

Stanje števca : Lillehammer, 49741 km

Zjutraj mi žilica ne da miru. Ta skakalnica mora biti nekje v bližini. Res se po slabih 200 metrih znajdem na samem zaletišču, odpre se mi pogled na spodaj ležeče mesto, mogočno reko in gozdove na nasprotni strani doline. Celo vreme je pretežno jasno. Spodaj na parkirišču ob skakalnici vidim nekaj kamperjev, med njimi je tudi Jurijev. Tako zgodaj ga res ne bom budil. V gozdu je še nekaj malega ostankov borovnic in gob. Po zajtrku se posadki peš odpravita navzdol ob skakalnici, oba kamperja, Goran in jaz gremo seveda po cesti. Parking pod skakalnim centrom je velik, raven in celo zastonj (N61,12298 / E10,48599). Naprava je pokrita s plastiko, ob 10 uri fantje že veselo trenirajo. Lepa zadeva, tik nad mestom, ki se najbolj vidi z vrha zaletišča.

Po ogledu olimpijske skakalnice se zapeljemo navzdol v mesto, na črpalki še zadnjič natočimo to obupno drago norveško nafto, napolnimo zalogo vode, se za hipec ustavimo še na parkirišču muzeja Mulhausen (N61,1134 / E10,4773), kjer samo nekoliko pretegnemo noge. Teh raznih bajt, ki so videti od zunaj v muzeju na prostem imamo že polno kapo. Ob 13 uri smo že na cesti za Oslo. Pred ogromnim in dolgim jezerom Mjosa nadaljujemo po zahodni strani, cesta tukaj pelje večinoma ob jezeru. Ob obali si poiščemo prostor za kosilo in si privoščimo kar dolg odmor. Končno!

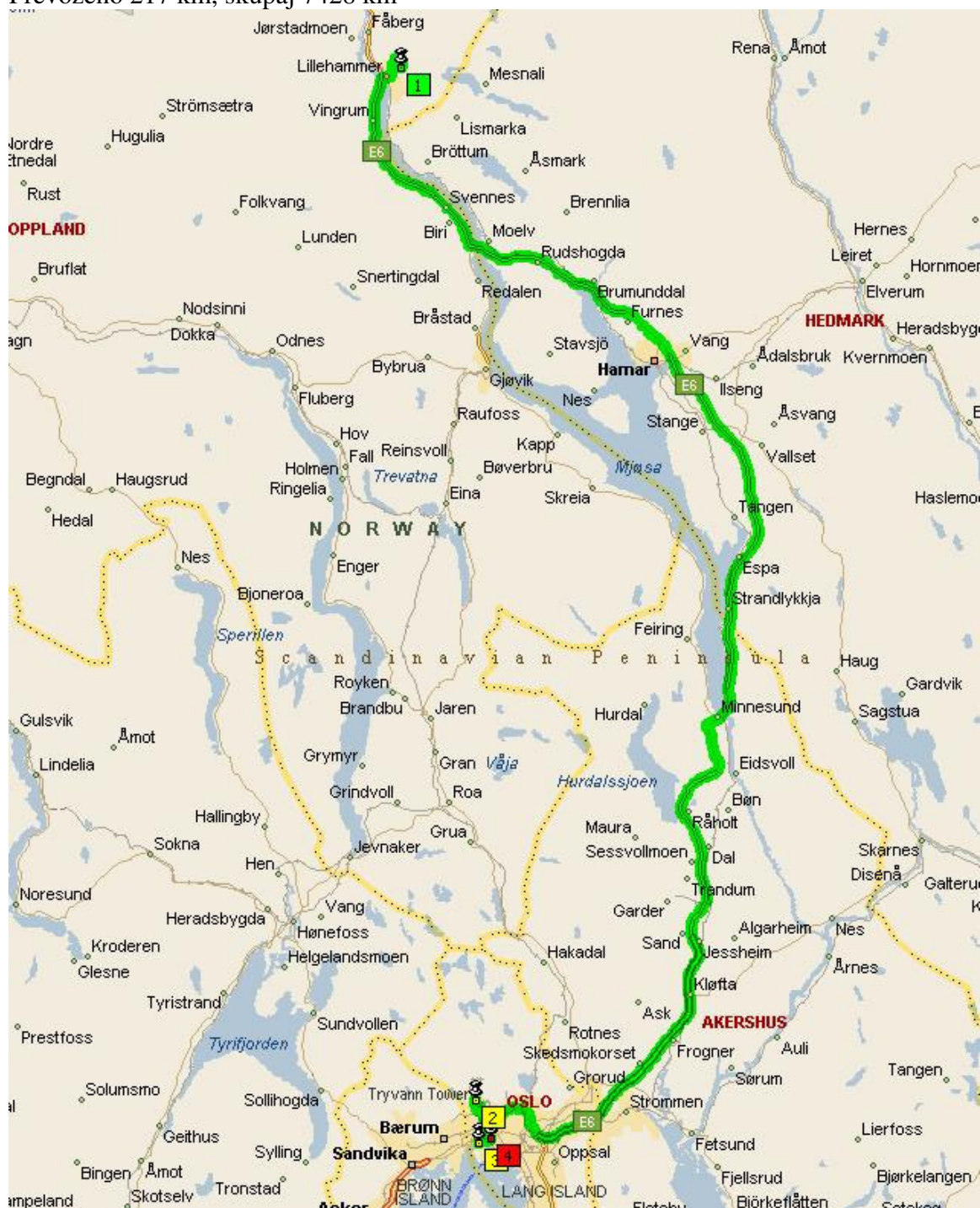
Po siesti se odpeljemo do Holmenkolna, skakalnice v Oslu. Na začetku mesta kar naenkrat spet neke cestninske mitnice. Pozno popoldne parkiramo na zgornjem parkirišču, tik pod naletom skakalnice (N59,96609 / E10,66644). Vstopnina 70 NOK (8.8 €). Haloooo? Gremo raje malo peš tam okoli. Na drugem vhodu vprašam, če lahko samo malček pogledamo po hrbtišču skakalnice, pa nas kar spustijo noter, češ itak že zapiramo in se kart ne pobira več. V izteku je celo kakih 10 m globok bazen, primeren za plavanje.

Jure sporoči, da je spodaj v mestu ba PZA-ju, ki je razmeroma blizu centra. OK, ne bomo spali tukaj v miru, gremo v center. PZA je lociran v nekakšni asfaltirani marini (N59,91845 / E10,67597), edini v Oslu, baje tudi kampa ni daleč naokoli. Polno kamperjev, ljudje na asfaltu večerjajo, igrajo karte, otroci rišejo s kredami po tleh svoje umetnine. Idila za 120 NOK (15 €) za 24 ur. Razmeroma blizu centra pomeni slabih 5 km. Gremo mi raje poskusiti srečo nekam bližje centra. Spet skozi mitnico, ki je tokrat presenetljivo blizu centra in naprej do Vigeland parka, kjer najdemo parkirni prostor (N59,923426 / E10,701395). Ob 22 uri se peš odpravimo v dobra 2 km oddaljeno središče Osla. V temnih ulicah rabimo kar nekaj časa, da se orientiramo in točno opolnoči osvojimo kraljevo palačo, mestno hišo, Nobelov inštitut ... Ob enih zjutraj, ko srečno najdemo svoje domačije, zaspimo kot ubiti.

Prevoženo 217 km, skupaj 7428 km

18. dan

08.08.2007, sredo

Stanje števca : Oslo, 49958 km

Ker je naš parking od 9 ure naprej plačljiv, vstanemo nekaj prej in se za jutranjo telovadbo sprehodimo po zanimivem parku, polnim golih človeških skulptur v raznoraznih pozah. Vstop je prost, zadeva je vsekakor vredna ogleda.

Po ogledu parka nas GPS odpelje do muzeja Kon-Tiki na polotoku Bigdoy. Na parkingu pred muzejem (N59,90245 / E10,6964) so nameščene parkirne ure. Za razmeroma nizko ceno vstopnic (50 NOK (6.2 €) odrasli / 30 NOK (3.8 €) študenti / 25 NOK (3.2 €) otroci) dobimo še največ doslej. Splača si vzeti malo več časa in tudi prebrati tekst pod razstavljenimi slikami, si ogledati film o potovanjih Thora Heyerdahla s temi krhkimi ladjicami iz papirusa oz. bambusa čez oceane. Nora zadeva, razstavljena je tudi ladja RA2 in splav, s katerim so potovali po Pacifiku.

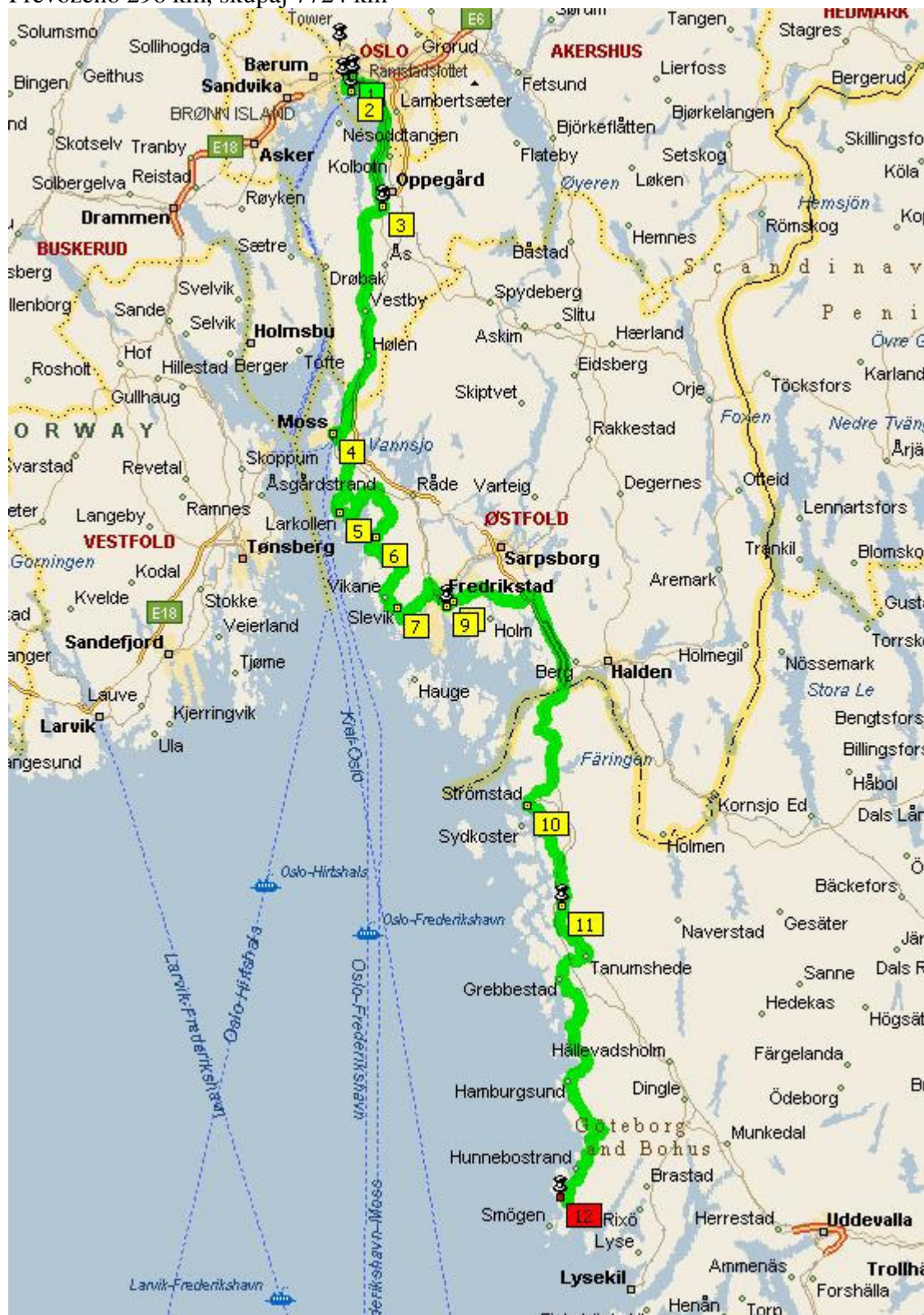
Po muzeju nastavimo kurz proti švedski meji. Te Norveške imamo polno kapo. Ob avtocesti opazim kar velik zabavišni park (N59,74761 / E10,78329), primeren za tiste z otroki, ki jim bodo raznorazni muzeji verjetno kmalu presedali. Kmalu po mestu Moss zavijemo na stranske ceste, bližje morja. Ustavimo se v Gamlebienu, to je stari del mesta Fredrikstad (N59,20369 / E10,95517). Po sprehodu po tlakovanih ulicah starega mesta nastavimo kurz proti Goteborgu. Še nekaj adrenalinskih mitnic in ob 15 uri je veselje neizmerno, smo na Švedskem.

Raziskujemo čim bližje obali vse do Smogna. Sicer lepi kraji, vendar ob obali nič pametnega za kamperje. Kjer je vsaj deloma primerno, je ponavadi kakšen kamp. Začuda de nam na koordinatah N58,7949 / E11,25656 ob cesti prikaže losica in njen mladič. Ni variante, da bi od presenečenja tako hitro vklopili fotoaparate. Komentar po CB-ju znanega poznavalca živalskega sveta iz Ljubljane : »A s vidu, kakšne velike osle majo tukej?«. Pozno popoldne po kakem kilometru zelo ozke asfaltne ceste parkiramo na nekem z mostom povezanim otokom ob nekakšnem morskem kanalu z imenom Sote kanal, ki služi kot bližnjica jadronicam, da jim ni treba pluti okoli otoka. Velik in raven parking, v okolici značilno gladko skalovje, odlično za sprehod (N58,40015 / E11,24884).

Prevoženo 296 km, skupaj 7724 km

19. dan

09.08.2007, četrtek

Stanje števca : Smogen, 50254 km

Tokrat spimo do onemoglosti. Po poznem zajtrku se odpeljemo v nekaj km oddaljeno mestece Smogen (N58,35633 / E11,21759). Slikovite hišice so posejane po manjšem otoku, izgleda da imajo Švedi to mestece za nekakšno počitniško destinacijo. Ljudje se sončijo po negovanih tratah, ki ležijo med gladkimi rjavimi skalami, značilnimi za celotno obalo okoli Goteborga. Obala oz. morje ni nič posebnega, daleč od nam znanega Jadrana. Iz Smogna se preko mostu vrnemo na celino in do Goteborga ubiramo same stranske poti čim bližje morja. Vozimo po podeželju skozi majhne švedske vasice, tudi tukaj ni nobenega dostopa do obale, ki pa itak ni nič kaj vabljiva. Večinoma trstičje in močvirja. WC spraznimo na lepo urejenem parkirišču in razgledišču (N58,26256 / E11,68011) nekaj km pred mestom Henan. Krajši prevoz po Goteborgu in nekaj nižje, v Varbergu zaključimo današnjo pot na velikem travnato-makadamskem parkingu (N57,1201 / E12,20326). V bližini je celo z modro zastavo ovenčana mivkasta plaža. Za nekatere znance z mulci bi bila to lahko tudi sanjska plaža, za mene je dreko-peko. Voda kakšnih 18°C, domačini se veselo namakajo v nizki vodi, nič kaj vabljivo za naše pojme. Zvečer ob lepem sončnem zahodu ob kozarčku Terana bijemo boj s komarji.

Prevoženo 255 km, skupaj 7979 km

20. dan

10.08.2007, petek

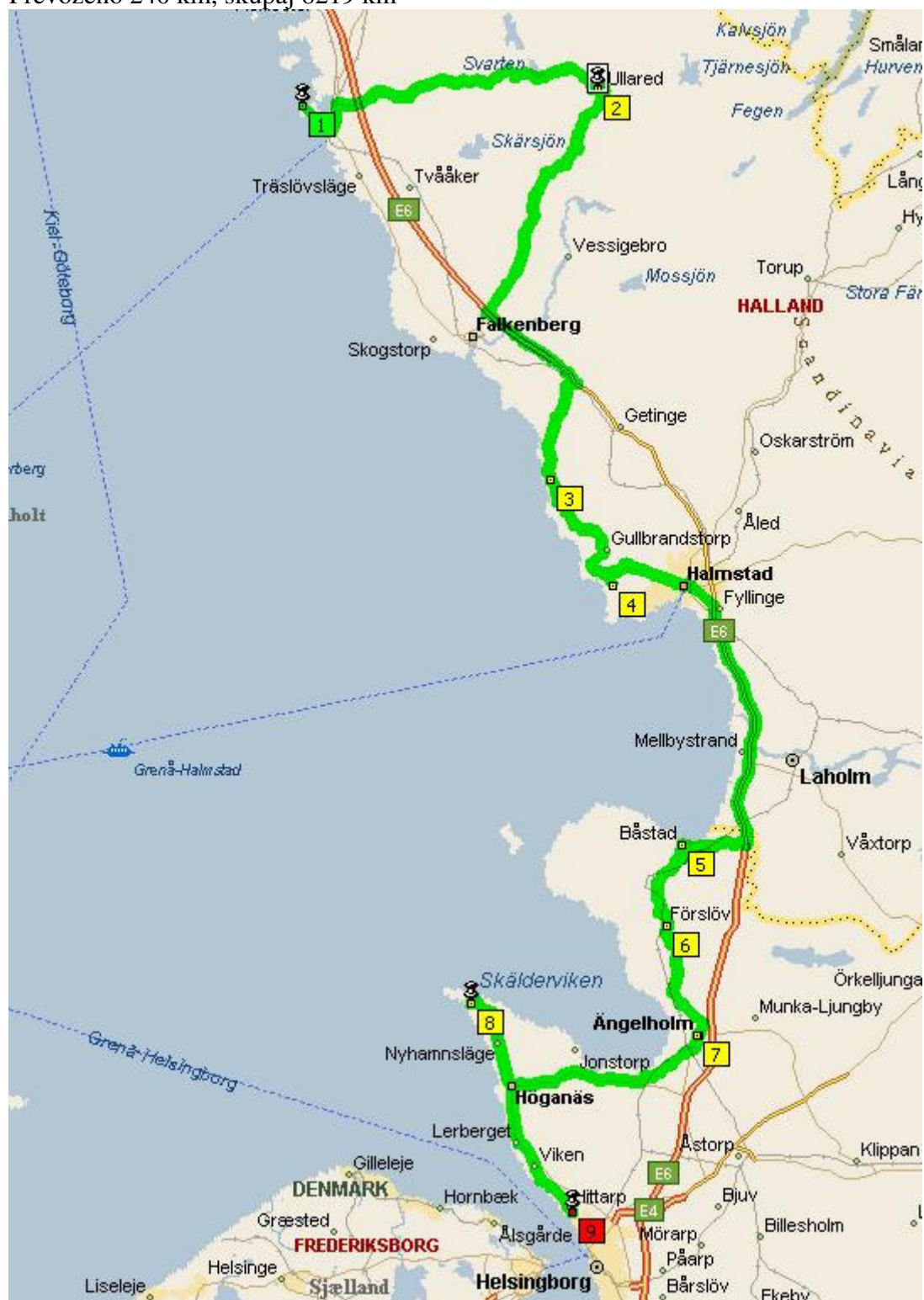
Stanje števca : Varberg, 50509 km

Ponoči spet uspavanka v obliki dežja. Iz Varberga gremo v notranjost, v kakih 35 km oddaljeno mesto Ullared, kjer je največji šoping center v Švedski. Vsaj tako nam je po SMS sporočil naš švedski prijatelj. Dodal je še, naj skrijemo kreditne kartice pred puncami, kajti tukaj je enota zapravljanja 1000 SEK (110 €) na uro. Velik parking pred centrom je že dopoldan skoraj poln (N57,13631 / E12,71203), tudi kamperjev je precej. V centru ni da ni, opozorila našega šveda se dobesedno uresničuje. Je pa roba resnično poceni, kdor bo torej vozil okoli Goteborga, postanek obvezen! No ja, razen za tiste, ki morajo imeti na isti kitajski robi na riti napopano zvonečo znamko.

Nadaljujemo spet po podeželskih cestah bližje morja. Brez GPS-a si take rute enostavno ne predstavljam. Nekje ob poti spet vidim zabavišni park za otroke (N56,66578 / E12,81899). Zapeljemo v turistično obmorsko mestece Molle (N56,28176 / E12,49374), kjer je nekakšen naravni park, zelo primeren za kolesarske izlete ali pešačenje. Mi se raje vrnemo in nadaljujemo do Sofiera, poletne rezidence švedske kraljeve družine. Prespimo na velikem parkingu pred dvorcem (N56,08584 / E12,66435).

Prevoženo 240 km, skupaj 8219 km

21. dan

11.08.2007, sobota

Stanje števca : Sofiera, 50749 km

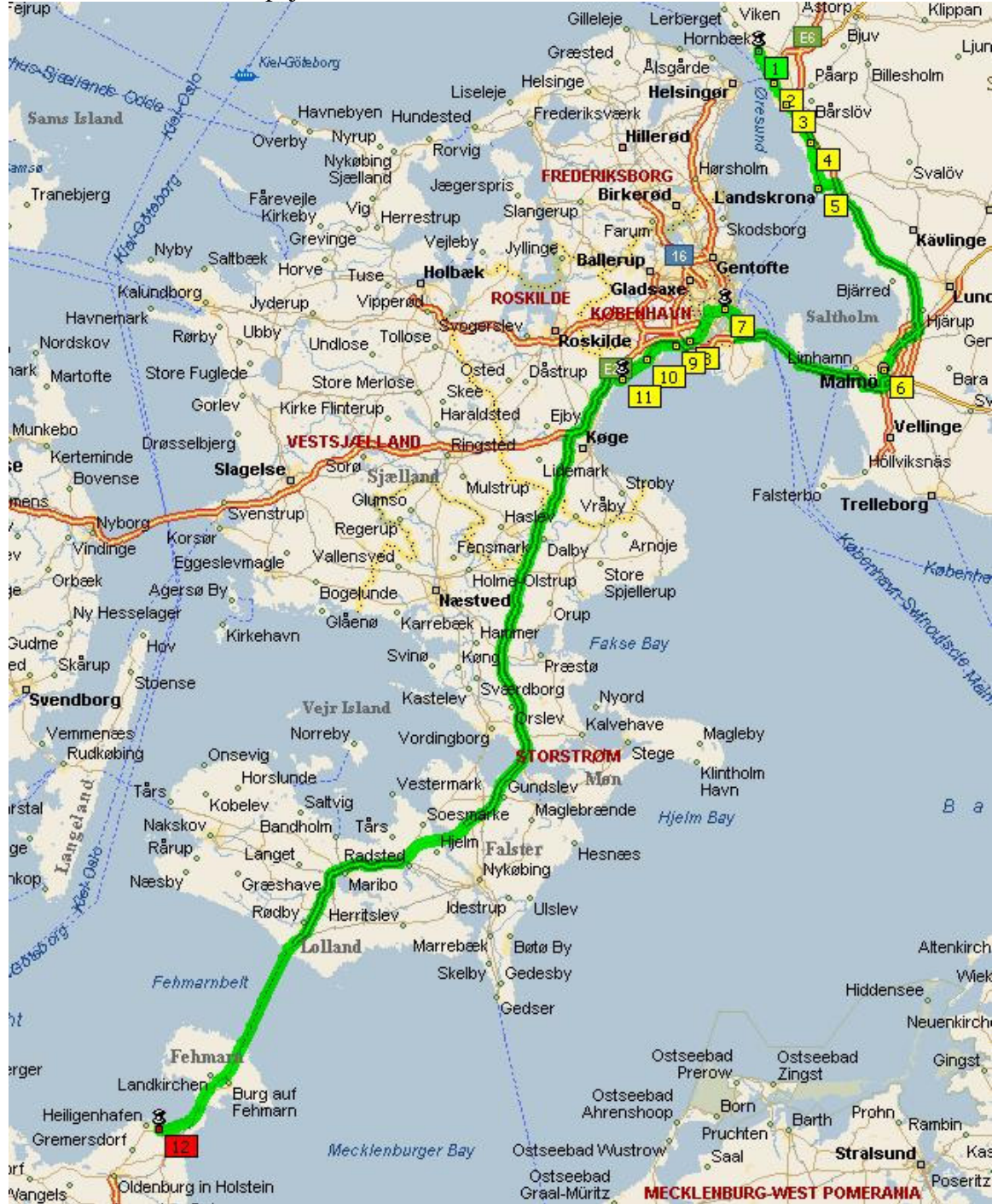
Poletno kraljevo rezidenco odprejo dopoldan ob 10 uri. Vstopnina je 90 SEK (10 €) za ogled parka in notranjosti dvorca. Nad urejenostjo parka smo kar malo razočarani, kralji bi lahko imeli lepše urejeno. Tudi notranjost je skromno urejena, prav nič kraljevsko.

Po ogledu se zapeljemo skozi Helsingborg, Landskrono in Malmo ter prečimo Oresund čez most in podvodni tunel na Dansko. Kombinirana karta za most, tunel in trajekt Danska-Nemčija je 1200 SEK (131 €). Po tunelu zavijemo v center Kopenhagna (N55,67514 / E12,56584) in po dveurnem sprehodu po glavnem korzu nadaljujemo dobrih 20 km po obalni cesti do parkirišča ob ostankih Mosede trdnjave iz leta 1914 (N55,56457 / E12,27435). Med potjo se izmenjujejo obdobja dežja in sonca, tudi tukaj je nemogoče napovedati resno vremensko napoved. Po poznem kosilu se naveličamo stranskih cest in po avtocesti pademo ob 22 uri na trajekt za Nemčijo. Prenočimo na parkirišču pred trgovskim centrom v Hailighenhafnu.

Prevoženo 308 km, skupaj 8527 km

22. dan

12.08.2007, nedelja

Stanje števca : Hailighenhafen, 51057 km

Dopoldan si ob 11 uri, ko v nedeljo odprejo trgovine, privoščimo manjšo degustacijo vin, ki jih tam prodajajo, nato pa nastavimo GPS na pot izven avtocest vse do Berlina. Nekje ob poti je spet nek zabaviščni Hansa park (N54,06953 / E10,77013). Nekaj km pred Travemunde se peljemo pri mestu Scharbeutz tik ob nekaj kilometrski zelo polni turistični mivkasti plaži, parking za kamperje smo videli nekje na južnem koncu plaže (N54,03065 / E10,75091). Kar naenkrat mi v Travemunde GPS javi: »After one hundred meters take a ferry«. Res se okoli ovinka pojavi kakšne 200 m širok kanal, preko katerega je možno samo s trajektom (N53,95494 / E10,87011). Za 6.5 € smo čez v nekaj minutah. Kmalu nas čaka še eno presenečenje v obliki znaka širina ceste 2m, max. masa 2,5 tone. Pa da vidimo, kaj to zdaj pomeni? Široka in lepa cesta, kar naenkrat na njej kakih 10 m dolg kamnit mostiček. Verjetno v domeni varuhov kulturne dediščine. Jasno, da gremo čezenj brez težav, širina je nekje 2,5 m. Čez kakih 10 km pred mestom Rehna spet znak za 2 m široko cesto. Zdaj smo že izurjeni, gremo dalje. Tokrat tudi mostu ni, samo obvoz skozi mesto, seveda normalno širok, nobene ožine nikjer. Od vsega hudega se ustavimo v Rehni na travnatem parkingu (N53,77921 / E11,05556) in si privoščimo šilček žganega.

Še malo sončanja v miru, nato nadaljujemo mimo množice radarjev v nemških vaseh skozi Schwerin, Ludwigslust, Perleberg, Kyritz do centra Berlina. Zapeljemo mimo Brandenburških vrat, Reichstaga, Berliner Doma in parkiramo ob cesti (N52,514079 / E13,379994) pri spomeniku iz kamnitih blokov v spomin židovskim žrtvam oz. holokavsta iz 2. sv. vojne ter si privoščimo še nočni sprehod po centru mesta. Stojimo tudi na kockasti črti na cesti, kjer je označeno, kje je stal zloglasni berlinski zid. Parkiranje je plačljivo od 9-22 ure (0,5 € / 15 min.), ostale ure so zastonj. Jasno, da tudi prespimo tam.

Prevoženo 374 km, skupaj 8901 km

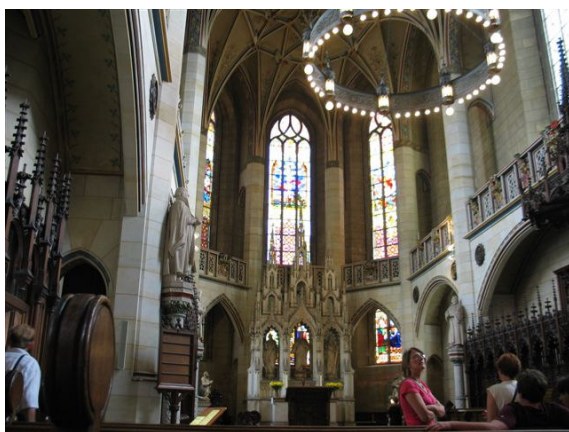

23. dan
13.08.2007, ponedeljek
Stanje števca : Berlin, 51431 km

Zjutraj budnica ob 7:30 in še enkrat, tokrat ob belem dnevu, triurni sprehod po mestu.

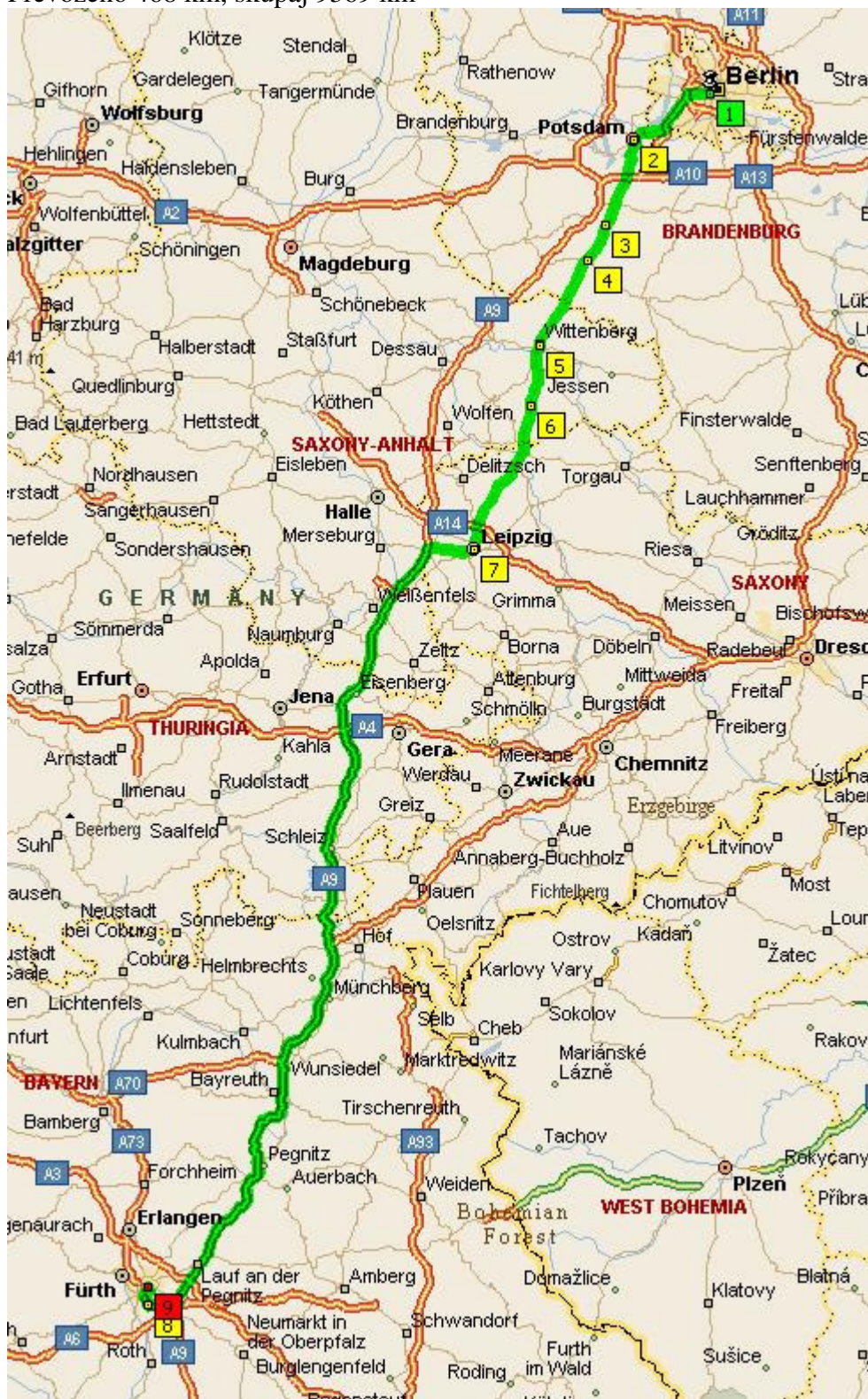

Po ogledu zapeljemo še skozi Potsdam, nato pa spet po magistralki do Wittenberg-Lutherstadta, kjer parkiramo ob manjši ulici (N51,86471 / E12,655657) in si vzamemo čas za sprehod po lepem in glede na število slik na digitalcu očitno tudi zelo slikovito mesto. To je kraj, kjer je od leta 1508 do 1546 živel Martin Luther in ki se je točno tukaj upal upreti cerkvenim oblastem. Ob sprehajalni ulici je polno trgovinic, roba je razmeroma poceni.

Magistralka nas skozi gozdove pripelje v Leipzig, kjer je polno prometa in se raje kmalu poberemo ven in na avtocesto do Nurnberga. Tam poiščemo našo staro prijateljico in prespimo kar v njeni ulici.

Prevoženo 468 km, skupaj 9369 km

24. dan

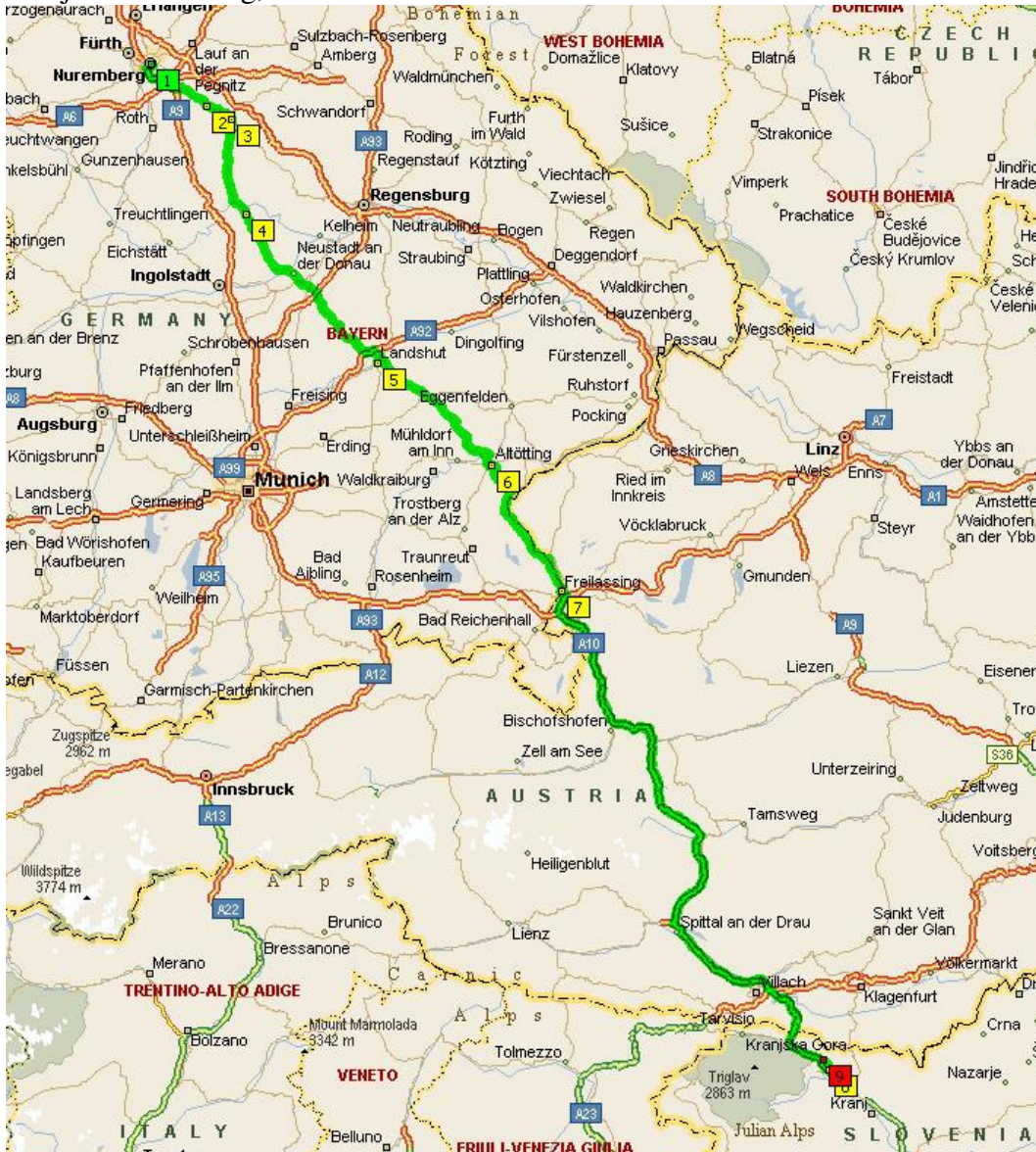
14.08.2007, torek

Stanje števca : Nurnberg, 51899 km

Iz Nurnberga spet nadaljujemo navzdol proti domu po magistralkah. Skozi ali mimo mest Neumarkt, Landshut, Altötting in nato tik ob nemško-avstrijski meji vse do Salzburga. Lepa cesta, neprometna, vožnja po pretežno poljedelski pokrajini je veliko zanimivejša od vožnje po avtocesti. Vmes prečkamo Donavo, Isar in Inn. V salzburgu kupimo vinjeto in okoli sedme ure zvečer, ko prevozimo tunel Karavanke, na Hrušici odpremo vsa okna v kabini, naredimo prepih in se končno spet nadihamo svežega gorenjskega zraka. Še zaključna večerja v Grajski gostilnici v Radovljici in kamper je spet parkiran pred domačo hišo.

Prevoženo 541 km, skupaj 9900 km

Stanje števca : Breg, 52430 km

Zaključek :

Ni mi žal, da sem Norveško končno videl in doživel, še enkrat pa tja gor nebi šel, ne poleti in še manj pozimi.

- Predrago, premraz, prehladna voda za kopanje, preveč trajektov, vse polno malih muzejev, ki ponujajo malo za veliko denarja
- + Svetlo čez cel dan, mir, lepa narava, dobre ceste, skoraj nič avtocest

Približni stroški (5 oseb):

Nafta : 1500 €

Vinjeta : 15 €

Trajekti : 500 €

Tuneli : 160 €

Ladjice : 100 €

Vstopnine : 100 €

Povprečna poraba : 13 L/100 km (max.18, min.10)

Povprečna cena litra nafte : 1,23 € (max. 1.46, min 0.99)

Rosa

Breg, 05.09.2007